

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ІМ. Д. ІІІЖЕВСЬКОГО

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 6 грудня
1989 року

№ 50 (4077)

СУБОТА

16

ГРУДНЯ
1989 р.

Ціна 8 коп.

«Балакунів завтра не знайдете...»

На обласній комсомольській конференції в трибуни він не виступав. Його представили як голову міської ради воїнів-інтернаціоналістів та воїнів запасу міста Кіровограда, як співака. Сергій вийшов і сказав просто: «Мені не подобається, що тут так багато балакунів. Але завтра ви їх не знайдете. Лишаться

ті, хто робить діло. А в нас саме такі люди». Потім він співав.

Коли Сергій Поляков говорив: «А в нас саме такі люди», він мав на увазі і комсомольсько-молодіжний будівельний загін воїнів-інтернаціоналістів, в якому комісаром.

...Сергія обрано одним із сімох делегатів від нашої області на XXI позачерговий з'їзд ВЛКСМ.

Фото В. ГРИБА

(ЗВІТ ПРО XXV ОБЛАСНУ КОМСОМЛЬСКУ КОНФЕРЕНЦІЮ ДИВ. НА 2—3 СТОР.)

У ГОСТІ НА ЗАВОД

НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ — ЗЕМЛЯ

ХРОНІКА
ПОДІЙ

Комсомольська організація виробничого об'єднання «Червона зірка» має давні зв'язки з земляцтвами ангольських і лаоських студентів. Нещодавно відбулася зустріч представників цих земляцтв, а також інших іноземних студентів, які навчаються у Кіровограді, з комсомольцями виробничого об'єднання. Під час зустрічі були підписані договори про

дружбу і співробітництво між комсомольською організацією підприємства і земляцтвами ангольських і лаоських студентів.

У цей день з іноземними студентами зустрілися представники адміністрації заводу і комітету комсомолу. Гості поклали квіти до стели загиблих під час Великої Вітчизняної війни заводчан. Іно-

земні студенти зустрілися із заступником генерального директора об'єднання Ю. І. Пухарем, який розповів про сьогоднішній день заводу, відповів на запитання. Студенти відвідали музей історії заводу, побували в інструментальному цеху № 18, цеху пластмас і в цеху товарів народного ажитку.

Зустріч закінчилася у ідеальній

заводу, де гостей чекали молоді робітники. Представником земляцтва було вручено книги про Кіровоградчину і пам'ятні медалі на честь 235-річчя нашого міста.

Л. ШЕЛКУНОВА,
член секретаріату міської ради у справах іноземних студентів.

«АЛЬТЕРНАТИВА»

ДІЄ

УВАГА!

17 грудня о 14 годині в Кіровограді відбудеться САНКЦІОНОВАНИЙ МІТИНГ по обговоренню передвиборних платформ партійних організацій. Місце проведення мітингу — парк Перемоги. Організатори мітингу — клуб виборців «Оновлення», Рух і радянські органи.

Працівники виробничого об'єднання «Друнмаш» створили клуб виборців «Альтернатива». Відбулася дискусійна зустріч депутатів місцевих Рад народних депутатів. З депутатського корпусу об'єднання, що нараховує 17 чоловік, у засіданні клубу брали участь четверо: депутати міськради Л. Ф. Лобазі, М. П. Мелета та депутати Кіровської районної Ради А. С. Князев і Б. І. Хашко. На засіданні клубу був запроше-

ний кандидат юридичних наук В. І. Шишкін.

На зустрічі йшла мова про повноваження Рад, їхню роботу. Чи мають Ради реальну владу? Чи була можливість у депутатів впливати на вирішення важливих проблем міста, району? Чи були конкретні запитання, ситуації на сесіях Рад, коли думки депутатів розділялися, чи відхилялися пропозиції, запропоновані апаратами виконкомів? Як вибирався мер міста? Чи затверджувалися на сесіях питання будівництва концертного залу, готелю, реконструкції площі імені Кірова? Яна суть розподілу виконавської та законодавчої влади на рівні міста, району? Що роблять Ради

для переведення міста на госпрозрахунок?

Чимало цікавих питань було обговорено. Присутні прийняли звернення клубу виборців до колективу об'єднання.

Наш кор.

ВАС ЧЕКАЄ

«ОНОВЛЕННЯ»

На базі міського громадсько-політичного клубу «Перевесло» створено незалежний виборчий клуб «Оновлення». До складу ради клубу ввійшли представники преси, соціологи, винадачі

вузів, юристи, економісти, партійні працівники. На відміну від клубів минулих часів, він не має чітко окресленого членства. Нашими членами є люди, котрим небайдужі завдання перебудови, нестандартно мислячі.

Основне своє завдання вбачаємо у тому, щоб надавати допомогу кандидатам, котрих висунули трудові колективи всупереч ще не зжитій «рознарядці». В планах роботи клубу — зустрічі з партійними та радянськими працівниками, народними депутатами СРСР, депутатами нині діючого скликання Рад республіки та місцевих Рад.

Основним орієнтиром роботи клубу вважаємо «Записку УРСР про вибори на-

родних депутатів в УРСР». Клуб виступив одним із ініціаторів міського мітингу під девізом «Вся влада — Радам», котрий планується на 17 грудня. На першому засіданні клубу виступили представники обласної та міської виборчої комісії В. О. Набакинський та С. Г. Мельничук.

Клуб діятиме весь період повноважень майбутнього депутатського корпусу, тобто п'ять років. Засідання клубу відбуватимуться в четвер, щотижня, о 18 годині 30 хвилин в будинку культури ім. Компанієць.

С. КОЛЕСНИКОВ,
соціолог, член ради клубу «Оновлення».

Без байдужості

Якщо сказати, що конференція пройшла по-бойовому, намітила революційні переміни в комсомольському житті області — буде перебільшенням. Але якщо сказати: вона відбулася, як і десять років тому, нецікаво — буде ще більшою неправдою. Так якою ж вона була? Що нового вона внесла в життя молоді, а тим паче — які шляхи намічені для виходу комсомолу з кризи?

мілих викладів, двозначності цього не було.

Звіт ревізійної комісії, який потребував чіткості й однозначності, на жаль, не був зроблений на належному рівні. Це підтвердили й запитання до голови ревізійної комісії Миколи Жученка.

Першим в обговоренні звітів піднявся Сергій АЛИМОВ, перший секретар Кіровоградського міського комсомолу.

му роботи на наступні роки: «Житло — через МЖК. Дозвілля — через центри дозвілля. Робочі моменти — через комсомольсько-молодіжні колективи».

Голова колгоспу імені Пархоменка Новоукраїнського району Сергій ВОЙПАН не зумів захопи-

Голова БММТ «Супутник» Сергій Лушников на конференцію прихопив з собою, крім рекламних пакетів, перевірених карток, ще й шість безплатних путівок: три по країні і три зарубіжні. Всі вони були розіграні зразу ж після конференції. Запитую Сергія, як розцінити такий вчинок «Супутника», котрий працює на госпрозрахунок і кожную копійку рахує, а тут такий крок...

XXV ОБЛАСНА КОМСОМЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Світловодської комсомольської організації, проводжали після виступу (а таке не часто було) бурхливими оплесками. Світлані, що, правда, не вдалося відкрити Америки, можливо, вона дещо й зіграла на сенсаційності окремих повідомлень.

«Готуючи свій виступ, я думав

ЦИФРИ І ФАКТИ

▲ З 25 районів лише 2 комсомольські організації висунули своїх кандидатів для участі у виборах.

▲ Кількість шкіл по комсомольській політосвіті за 3 роки скоротилася на 25, слухачів — на 30 процентів.

▲ Створено 23 самодіяльних молодіжних об'єднання.

▲ У 23 об'єднаннях і клубах проходять підготовку до служби у Збройних Силах СРСР близько 2000 підлітків.

▲ Із 726 воїнів-інтернаціоналістів, що стоять на нвартирному обліку, житло одержали 343 чоловіки, 245 — чекують поліпшення житлових умов більше трьох років.

▲ Число молодих туристів із 600 у 1987 році зросло до 1300 чоловік у 1989 році. Прийом іноземних туристів відповідно з 135 до 800 чоловік.

▲ В 1989 році злочинність серед підлітків виросла на 62 відсотка порівняно з минулим роком.

▲ За звітний період на лаві підсудних побували 600 комсомольців.

▲ У місті Кіровограді діє 14 оперативних комсомольських загонів.

▲ Середня заробітна плата 40 відсотків молоді у віці до 30 років становить менше 120 карбованців на місяць.

ти зал своєю розповіддю про стан справ у господарстві. А переважання самопохвали викликало здивування... Ні ділового аналізу (крім пропозиції, щоб один із секретарів обкому комсомолу добре розумівся на селі), ні цікавих пропозицій у цьому виступі не чулося.

ВІДПОЧИНОК

Для багатьох перерви були продовженням роботи. Лариса Біловол, делегат від найчисельнішої спілчанської організації міста Кіровограда, поділилася своїми першими враженнями:

— Мені особисто звіт обкому комсомолу не дуже сподобався. Чекала більшого: що в ньому знайде відображення той стан справ у комсомольській організації, який ми маємо сьогодні. Може у виступах проаналізують краще.

— Не знаю, хто як думає про «Супутник», але ми ніколи не були заробітчанами. Перш за все — виховання. Кожна подорож по країні чи за кордон для нас — не «викачування» грошей, а пропаганда культури народу, розширення світогляду молоді. Мені не доводилося чути, щоб хтось із молоді, котрий користувався нашими послугами, потім шкодував. Ну, а шість путівок — це наш подарунок конференції. Адже від її учасників залежить, яким бути комсомолу області, а в тому числі і «Супутнику».

ВИСТУПИ

Якщо відверто: не лише я, а, мабуть, дуже багато й делегатів чекали на змістовніші й аналітичні виступи. Віддамо тож у звіті тим перевагу, у чиїх словах, як то кажуть, було зерно.

Перший секретар Знаменського міського комсомолу Ольга ЗАТОЧНА звернула увагу на те, що в бурхливий час перемін ми, молоде покоління, ризикуємо залишитися поколінням без минулого.

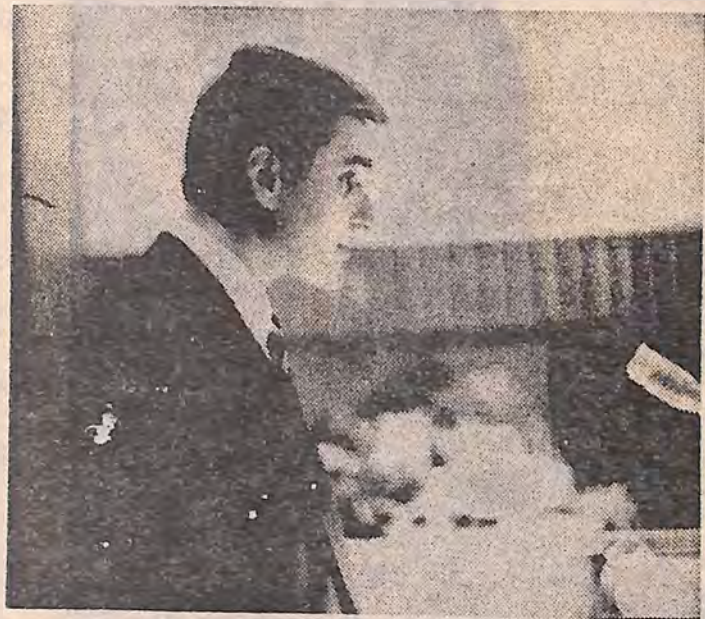
Світлану ТЕЛЕГІНУ, делегата від

а що зміниться? Поговоримо ми тут, покричимо, а як сказав другий секретар обкому комсомолу Микола Паладій: «Машина працювала і буде працювати, не ви її запускали, не вам зупинити». Він нам навіть приклад: машина без колес, карбюратора, мотора працювати не буде. А чому він так впевнений, що в житті і роботі комсомолу обком — головна діюча частина? Може, вона в цій машині лише прикраса типу ручки, важелі перемикавання швидкості, або приймач, який говорить багато, а результату мало? Не знаю, товариші делегати, яке у вас у містах і районах ставлення до обкому комсомолу, а ми висуваємо ініціативу.

Справа в тім, що обком комсомолу існує практично для обліку членів ВЛКСМ. На ВО «Олімп», де я працюю, на обліку 1523 членів. Це — п'ята частина всіх спілчан Світловодщини. За період між обласними конференціями ніхто з членів обкому і апарату в нас не був...

Наша пропозиція — будувати внутрішню роботу за новим

(Закінчення на 3-й стор.).

Обласний Будинок політосвіти гудів діловитістю. Перші секретарі міськомів і райкомів комсомолу, так ті щось, гаряче дебатували. Підходжу до одного з них, Олега Мельника, який останнім часом все сміливіше й діловитіше втручається в життя комсомолі області, очолюючи спілчанську організацію Гайворонщини:

— Надіюся на зміни. Перш за все, хочеться поменше чути балаканини.

— Конкретизуй?

— Нікому не секрет, що, як і скрізь, на Кіровоградщині авторитет комсомолу похитнувся серйозно. З'явилася зневіра в свої сили. Такий стан був спричинений й тим, що часто-густо не з вини молоді, а з вини непробивних адміністраторів не рахувалися з нашою думкою, не виконували своїх обіцянок. Що нам слід зробити у свою чергу, аби стати на ноги — думаю почути на конференції.

Почалася конференція жваво. Спочатку перший секретар Кіровоградського обкому ЛКСМ України Сергій Снопков зачитав звіт. Зрозумілих фраз, незрозумі-

Почав він із прикладу: взявся міськомком комсомолу разом із домобудівним комбінатом і оголосив комсомольською будовою нове приміщення для драматичного театру. Давали юнакам і дітятам путівки і обіцянки, що через певний строк дадуть змогу заселитися в малосімейний гуртожиток.

Та обіцянка-цяцанка, а молоді, яка прийшла на сьогоднішній день, як кажуть у Кіровограді, «будову віку», просто-напросто, як малюків, надурили. Авторитет комсомолу, комсомольських липових путівок звинувачує поразки.

Досить своєрідною видалася думка про те, що не слід наголошувати увагу і повсякчас говорити про обрання молоді до Верховної Ради республіки, місцевих Рад. «Не варто, — говорив С. Алимов, — вважати, що коли дамо мандати молоді, то наші представники вирішать всі бюлоти питання. Зараз більше в пошані діловитість і компетентність, ніж молодість».

Сергій запропонував такий вихід з кризи, а вірніше — програ-

Без байдужості

XXV ОБЛАСНА
КОМСОМОЛЬСЬКА
КОНФЕРЕНЦІЯ

[Занічення. Поч. на 2-й стор.]

принципом: первинна — міськом (райком) — ЦК ЛКСМ України. Ми хочемо поставити систему з голови на ноги: заводський комітет, наприклад, звітує перед своїми виборцями за кожну конкретну справу, в свою чергу питає сувору з міськомкому комсомолу за зроблену роботу.

При цьому буде багато труднощів, але вони вирішальні, якщо за міськомкому комсомольською організацією залишити економічну самостійність. Але про яку самостійність говорити, коли тільки за два роки (1987—1988) міськомкому комсомолу був зобов'язаний перерахувати на рахунок обкому комсомолу 159 тисяч 711 карбованців. Для порівняння: ЦК ЛКСМ України на 1990 рік виділив дотацію в розмірі 150 тисяч карбованців Кіровоградському обкому комсомолу....

Ось такий виступ. М. Паладій зауважив, що він, навпаки, підтримував розумні почини світловодців.

На перший погляд, як пізніше висловився перший секретар Олександрійського райкому комсомолу **Володимир Ільющенков**, виступ сильний — оно як обирають бідних світловодців. Тільки питання — хто обирає і куди ці гроші йдуть. А йдуть вони (про це говорилося пізніше) на сільські районні комсомольські організації, які в силу причин не в змозі самофінансуватися. «Інколи, — наголошував Володимир, — про сільські райкоми думають як про прохачів. Шкода, що забувають такі «мислителі» про хліб, який вирощений саме на полях таких районів».

Олені БОНДАРЕНКО, секретарю комсомольської організації обласної лікарні, не пощадило: вона була першою, кого, м'яко кажучи, оплескали за багатослів'я, попросили припинити виступ. Хоча напочатку були непогані пропозиції: повернути досвід минулих років і на сторінках «Молодого комунара» друкувати попередню виступи секретарів на пленумах; члени обкому комсомолу теж мали б звітувати на сторінках «МК».

Олена пообіцяла «розбити» «Молодий комунар», але не встигла. Лише сказала, що газета сухо констатує факти.

Говорячи про газету, зауважив, що на її адресу чулося чимало критичних зауважень, які були і справедливі і... смішними та дивними. Приміром, надходить до президії записка з пропозицією, щоб у «МК» була хоча одна сторінка, присвячена учнівській молоді. Звичайно, відповідають з президії: «це варто зробити», але... Але не варто цього робити, бо це й так є! Залишається лише тим, хто це «рекомендує», порадити читати газету, а не займатися критиканством.

Про решту зауважень... Що від журналістів буде забороти, — зробимо. От лише набридає газетарам чекати від членів обкому комсомолу активності у виступах, грапляється.

НЕПОРОЗУМІННЯ!

Про це можна було б і не писати, якби не один випадок. До президії надійшла записка про припинення обговорення доповідей. Проголосували, що виступлять двоє товаришів за регламентом, а пізніше — всі, хто наполягає, виступитимуть по три хвилини. Так от: у делегатів, які голосували, не знайшлося навіть розсудливості вислухати пропозиції бюро обкому партії. Говорили ж за єдину платформу з КПРС, про партійне керівництво. А щоб послухати, який же шлях для виходу з кризи пропонують старші товариші, на яку допомогу ми, комсо-

мольці, можемо розраховувати, в які перебудовні процеси нам найшвидше варто включитися — цього через свою чи то забудькуватість так і не послушали.

Дуже хотілося б, щоб подібне стало непорозумінням.

ПРИЄМНОСТІ

Поки друкувалися списки для таємного голосування, Сергій Поляков, голова Кіровоградського міського клубу воїнів-інтернаціоналістів і воїнів запасу, запропонував послухати виступ членів групи «Пам'ять». Сергій взяв гітару, і в залі залунала пісня. Скажу за всіх і не помилюся, що це було щось незвичайне. Прості слова карбувалися десь глибоко, у залі панувала прозора тиша.

Ще Сергій сказав тихо і гарно про конференцію, про те, щоб всі після неї зробили якісь кроки. А головне — щоб зуміли від балаканини і серед балакунів відділити головне, і за ним піти.

Після Сергія вийшов з гітарою його однополчанин по Афганістану **Анатолій Попов**. Його пісню «Пам'ять» присутні в залі слухали стоячи.

Запам'ятається не менш приємний сюрприз представників Олександрії. Поки працювала лічильна комісія, олександрійці організували справжній концерт для делегатів. Тут були і пісні на замовлення «Ой чорна я си чорна», «Ой на горі два дубки», лунали й гуморески, виконувалися... романси.

А ще не забули делегати, що в першого секретаря Кіровоградського обкому комсомолу Сергія Снопкова 8 грудня день народження. Виявилося також, що наш перший секретар непоганий гітарист і соліст. Що ж, приємності, як завжди, найприємніші, коли вони несподівані.

У роботі конференції взяли участь і виступили другий секретар Кіровоградського обкому партії **Є. В. Мармазов**, секретар ЦК ЛКСМ України **Т. Гончарова**; також у роботі конференції взяли участь голова виконкому обласної Ради народних депутатів **В. І. Желіба**, член ЦК Компартії України, відповідальний організатор відділу організаційно-партійної і кадрової роботи ЦК Компартії України **О. С. Руденко**, консультант ЦК Компартії України **В. М. Андріанов**, заступник завідуючого відділом культури ЦК ВЛКСМ **О. Штокалов**, завідуючий відділом ідейно-політичної роботи ЦК ЛКСМ України **О. Разумков**.

На конференції було обрано делегатів на XXI з'їзд ВЛКСМ: **С. Алімова** — першого секретаря Кіровоградського міського комсомолу, **А. Боліка** — першого секретаря Компаніївського райкому комсомолу, **С. Войпана** — голову правління колгоспу ім. Пархоменка Новоукраїнського району, **Л. Долусова** — проходівника шахти «Верболозівська» м. Олександрії, **М. Олійника** — голову оргкомітету МЖК ВО «Дніпро-енергобудпром» м. Світловодська, **С. Полякова** — голову Кіровоградського клубу воїнів-інтернаціоналістів та воїнів запасу, **С. Снопкова** — першого секретаря Кіровоградського обкому комсомолу.

Після конференції відбувся організаційний пленум Кіровоградського обкому комсомолу, на якому було обрано:

першим секретарем і членом бюро Кіровоградського обкому комсомолу **С. Снопкова**, другим секретарем і членом бюро обкому комсомолу **В. Тюпу**, секретарями і членами бюро обкому комсомолу **В. Грабову**, **Л. Єгельську**, завідуючого організаційним відділом і членом бюро обкому

комсомолу **В. Пономаренка**.

Також було обрано членами бюро обкому комсомолу **С. Алімова** — першого секретаря Кіровоградського обкому комсомолу, **С. Войпана** — голову правління колгоспу ім. Пархоменка Новоукраїнського району, **Ю. Голова** — плавильника цеху № 8 Світловодського заводу чистих металів, **Н. Жукову** — голову обласної ради піонерської організації, **В. Ільющенкова** — першого секретаря Олександрійського райкому комсомолу, **І. Іовенка** — другокурсника Кіровоградського медучилища, **Ю. Кондратенка** — помічника начальника з комсомольської ро-

то училища цивільної авіації, **Д. Залізняка** — учень Кіровоградської середньої школи № 32, **М. Зарудний** — інженер з безпеки руху Новомиргородського авіатранспортного підприємства облспоживспілки, **О. Заточна** — перший секретар Знам'янського міського комсомолу, **І. Золототрубов** — помічник начальника політвідділу з комсомольської роботи Кіровоградського гарнізону, **І. Іванченко** — перший секретар Онуфріївського райкому комсомолу, **В. Ільющенков** — перший секретар Олександрійського райкому комсомолу, **І. Іовенко** — учень Кіровоградського

боти політвідділу УВС Кіровоградського облвиконкому **С. Полякова** — голову Кіровоградського клубу воїнів-інтернаціоналістів і воїнів запасу.

Члени Кіровоградського обкому комсомолу: **С. Алімов** — перший секретар Кіровоградського міського комсомолу, **Г. Антоньєва** — старший педагог-організатор Кіровоградського міського молодіжного центру творчого об'єднання молоді, **В. Бади́ка** — механізатор колгоспу «Ілліча» Гайворонського району, **С. Балановський** — директор молодіжного виробничого центру міста Кіровограда, **С. Белякова** — швачка Кіровоградської швейної фабрики, **В. Бодя́н** — робітниця птахофабрики «Сагайдацька» Устинівського району, **О. Бойко** — перший секретар Новомиргородського райкому комсомолу, **А. Болі́к** — перший секретар Компаніївського райкому комсомолу, **Ю. Бутенко** — директор комсомольського підприємства «Протос» Знам'янського міського комсомолу, **С. Войпан** — голова правління колгоспу ім. Пархоменка Новоукраїнського району, **Н. Во́йтюк** — муляр будівельного управління «Цивільбуд-3» м. Кіровограда, **Ю. Воронов** — заступник голови молодіжного об'єднання «Діалог» при обкомі комсомолу, **Ю. Голова** — плавильник Світловодського заводу чистих металів, **Т. Гориславцев** — завідувач відділом комсомольських організацій Олександрійського міського комсомолу, **В. Грабо́ва** — секретар Кіровоградського обкому комсомолу, **С. Греско** — перший секретар Новоукраїнського райкому комсомолу, **О. Гусев** — перший секретар Голованівського райкому комсомолу, **В. Гу́цу** — перший секретар Вільшанського райкому комсомолу, **О. Дедо́ва** — студентка Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, **Л. Долусо́ва** — проходівник шахти «Верболозівська» м. Олександрії, **В. Донченко** — вчитель Світловодської середньої школи № 10, **Л. Єгельська** — секретар Кіровоградського обкому комсомолу, **Н. Жуко́ва** — голова обласної ради піонерської організації, **В. Закревський** — курсант Кіровоградського вищого льотно-

медичного училища, **О. Коваленко** — економіст Кіровоградського заводу «Сегмент», **Ю. Кондратенко** — помічник начальника політвідділу з комсомольської роботи управління внутрішніх справ облвиконкому, **С. Консевич** — перший секретар Петрівського райкому комсомолу, **К. Константинов** — учень Олександрійського педагогічного училища, **М. Корні́й** — слюсар Побузького нікелевого заводу Голованівського району, **А. Крижановський** — радіомонтажник Знам'янського радіозаводу «Акустика», **В. Левченко** — секретар — завідувач відділом учнівської молоді Олександрійського райкому комсомолу, **Ю. Лісовий** — водій птахофабрики «Новгородківська» Новгородківського району, **М. Литвинов** — майстер Олександрійського електромеханічного заводу, **С. Лушников** — голова Бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник», **В. Малишок**, **О. Мельник** — перший секретар Гайворонського райкому комсомолу, **В. Мороз** — перший секретар Олександрійського міського комсомолу, **О. Москаленко** — вчитель Липняцької середньої школи № 2 Добровеличківського району, **В. Максименко** — перший секретар Добровеличківського райкому комсомолу, **О. Мусія́ка** — учень Кіровоградської середньої школи № 34, **В. Нагорний** — директор центру трудових об'єднань молоді при обкомі комсомолу, **Т. Негу́р** — технолог хлібокомбінату Новоархангельської райспоживспілки, **М. Олійник** — голова оргкомітету МЖК виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром» м. Світловодська, **О. Олексієва** — секретар комітету комсомолу Олександрійського СПТУ № 33, **С. Осі́ян** — лаборант Кіровоградського ліварного заводу, **М. Паладій**, **В. Папа́н** — заступник голови колгоспу імені Чапаєва по роботі з молоддю Новоукраїнського району, **А. Пато́ка** — перший секретар Світловодського міського комсомолу, **Ю. Петров** — завідуючий відділом патріотичного виховання і спорту обкому комсомолу, **В. Петлюваній** — секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Друкмаш» м. Кіровограда, **С. Подоля́н** —

інженер виробничого об'єднання «Друкмаш» м. Кіровограда, **Г. Поліщук** — інструктор по спорту колгоспу імені Свердлова Бобринецького району, **С. Поляков** — голова Кіровоградського міського клубу воїнів-інтернаціоналістів і воїнів запасу, **О. Пономаренко** — перший секретар Бобринецького райкому комсомолу, **В. Пономаренко** — завідуючий організаційним відділом обкому комсомолу, **В. Присяжнюк** — головний бухгалтер колгоспу імені Хмельницького Ульянівського району, **В. Присяжнюк** — учитель Кіровоградської середньої школи № 22, **В. Пу́хар** — слюсар виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» м. Кіровограда, **А. Савченко** — учениця Знам'янського СПТУ № 12, **О. Семені́хін** — голова правління колгоспу «Рассвет» Бобринецького району, **М. Сименда** — учениця Олександрійської середньої школи № 1, **Н. Скоро́мченко** — учениця Долинської середньої школи № 2, **Г. Солтис** — секретар комітету комсомолу радгоспу «Маловисківський» Маловисківського району, **С. Снопков** — перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу, **В. Стебли́на** — перший секретар Долинського райкому комсомолу, **Л. Стеценко** — завідувач відділом комсомольських організацій Добровеличківського райкому комсомолу, **М. Стрижикоза** — заступник голови правління колгоспу імені Калініна по роботі з молоддю Новоархангельського району, **Д. Тоду́а** — помічник начальника політвідділу Кіровоградського гарнізону, **І. Топор** — командир обласного штабу студентських загонів, **В. Тю́па** — другий секретар Кіровоградського обкому комсомолу, **В. Улюше́в** — помічник начальника політвідділу з комсомолу Кіровоградського гарнізону, **Ю. Устиновський** — заступник начальника відділу з зовнішньоекономічних відносин виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» м. Кіровограда, **О. Фаде́єнко** — старша піонервожата Кіровоградської середньої школи № 19, **О. Фесун** — пакувальник Олександрійського заводу «Поліграфтехніка», **В. Халія́ка** — перший секретар Ульянівського райкому комсомолу, **В. Хоро́ленко** — секретар комітету комсомолу Заваллівського графітного комбінату Гайворонського району, **С. Хохло́в** — голова Світловодської міської ради воїнів запасу «Перевал», **М. Цигульський** — голова молодіжного любителського об'єднання «Ровесник» молодіжного об'єднання самодіяльної творчості м. Кіровограда, **М. Цу́канов** — директор центру НТТМ «Ефект» м. Кіровограда, **В. Цю́па** — радіомонтажник виробничого об'єднання «Радій» м. Кіровограда, **О. Чабаненко** — учениця Бережківської середньої школи Кіровоградського району, **О. Черні́х** — учитель Новоукраїнської середньої школи № 3, **С. Чистяков** — технік гайворонського заводу «Актан», **Т. Чорненка** — зоотехнік колгоспу імені Шевченка Голованівського району, **А. Чурпи́та** — машиніст локомотивного депо станції Знам'янка, **О. Шми́шка** — перший секретар Олександрівського райкому комсомолу, **О. Шта́дченко** — завідуючий відділом соціально-економічних проблем обкому комсомолу, **С. Щербак** — перший секретар Маловисківського райкому комсомолу, **Р. Явор** — секретар об'єднаного комітету комсомолу дирекції КГЗКО, що будується в Долинському районі, **Ю. Яковле́в** — учитель середньої школи № 5 м. Олександрії.

Ю. ЯРОВИЙ,
В. ГРИБ (фото).

▲ На сьогодні 7019 молодих людей стоять у черзі на квартиру.

▲ З'явилося 4 МЖК, 5 молодіжних житлових будинків з об'єктами соціальної інфраструктури. На стадії організації ще 4 МЖК. У русі МЖК беруть участь понад 2,5 тисячі юнаків і дівчат. 3 916 квартир, одержаних молодими сім'ями в 1989 році, 286 в будинках МЖК.

▲ Фонди НТТМ на сьогодні в області складають більше 150 тисяч карбованців.

▲ В області діє 32 молодіжні госпрозрахункові організації.

▲ Тільки 5 процентів молодих виробничиків — раціоналізатори.

▲ Сьогодні із 426 колгоспів і радгоспів області тільки 16 очолюють молоді керівники.

▲ За звітний період проведено 9 обласних конкурсів професійної майстерності серед молоді, що працює в агропромисловому комплексі.

▲ Створено 9 комсомольсько-молодіжних орендних колективів.

▲ З 10 юнаків і дівчат, направлених на роботу в село, залишаються там тільки троє.

▲ Понад 70 процентів студентів не вірять у можливість реально впливати на організацію навчально-виховного процесу, свого побуту і дозвілля.

▲ Кількість первинних, що не зростають по області, збільшилася з 82 у 1986 році до 237 у цьому році.

▲ У комсомолі нині працює понад 20 секретарів міських, районних комітетів комсомолу, вибраних із двох і більше кандидатів.

▲ На 1 листопада в області нараховувалося 116610 членів ВЛКСМ.

▲ На сьогодні 8 перших, 11 других секретарів, кожен другий секретар — завідуючий відділом шкільної молоді, 45 процентів завідуючих відділами комсомольських організацій міськомів, райкомів до вибору на посаду не пройшли шкіл роботи в первинних.

▲ За звітний період змінилося 111 секретарів міськомів, райкомів комсомолу. 19 з них перейшли на партійну, 12 — на радянську і профспілкову роботу, 32 — на інші комсомольські посади, решта — на іншу роботу.

▲ На 1 січня 1987 року чисельність обласної комсомольської організації становила 142966 членів ВЛКСМ.

▲ За 3 роки до лав комсомолу прийнято 27765 чоловік, виключено — 2222.

▲ 6 членів ВЛКСМ, які не стоять на обліку в конкретній комсомольській організації. Таких — 3867 чоловік. Це становить 3,3 відсотка загальної кількості комсомольців області.

▲ У цьому році до 15 вересня 29 чоловік вийшли з комсомолу за власним бажанням.

Фотографує
Геннадій
КОШКО

Можна зрозуміти тих із Заходу, хто з 1985-го линує до нас дивитися на власні очі історію... Варто зрозуміти і нас, якщо ми саме тепер прагнемо до НДР, ПНР, НРБ. Фотокор «Кіровоградської правди» Г. Кошко щойно повернувся з турпоїзди до НДР, запропонував нам знімки, тільки з них ви бачите.

Саме ламали оту стіну з ФРН, — розповідає він. — Видовище, скажу, не з буденних. До пунктів видачі візних документів навіть черги. Але й це і вся полеміка в пресі не вносять безладдя у життя. Щодень для німця — це спокій, почуття власної гідності, порядок, культура. До наших ставляться добре, але не несється на «туристен» з авоськами, повними прасок і іже...

Туристів багато завідує, із ФРН також — чинні, чемні сімейні пари. Усіх покорає вічна краса Дрезденської картинної галереї, оперного театру (набережну знімав у 50-ти метрах відати); миловався весіллям у місті Магдебурзі під бетховенську «До Елізи»... Прум не пригнічує, а у вихідні взагалі привільно: усі місцеві німці влаштовують собі дозвілля в бібліотеках, концертних залах, басейнах. Життя іде. Пишеться історія НДР кінця 80-х...

НЕПАРАДНА ТРИБУНА

ТІНЬ «ЧОРНОГО ВОРОНА»

Ще рік тому ця тема здавалася мені кон'юктурною і не вартою зусиль. Для чого братися за перо, коли всі центральні та й місцеві газети і журнали вміщують величезні статті, побудовані на свідченнях потерпілих від злочинів сталінізму, на документальних даних. Вавілов, Лисенко, Чаянов, «ленінградська справа», «московська», «справа лікарів», Якір, Тухачевський, Примаков, голод на Україні 33-го... Країна знає тепер, як Сталін розправився з мільйонами чесних і талановитих людей. Ми повинні це знати, аби не повторилися страхотні нашої історії. Однак для того, щоб повернути собі достоїнство, стати справді цивілізованою нацією, ще дуже довго треба звільнитися від пут сталінізму. У наших душах (чи в генах?) посіяно страх, лицемірство, підлабузництво до власті імущих. Безкультур'я і душевна лійня обплутали нас, як гідкі ліани.

— Це у вас Ахматова? Зараз мода на неї. Ось і Рибакіна читають. Я почитала — неправильно він пише. Недаром люди говорять, щоб його КДБ перевірило.

Жінка, з якою у мене зав'язалась розмова, була комсомолкою, будувала в 30-х роках соціалізм, ходила по морозу з ногами, обмотаними ганчірками, бо не було у що взутися.

— І весело нам жилося, співали, танцювали, вірили у світле майбутнє. А зараз що?

Вірили не тільки в майбутнє, а й у Сталіна. І зараз вона певна, що «батько народів» багато хорошого зробив для країни, що розкуркулювали у нас, на Україні, справедливо, що виганяли лише ворогів й експлуататорів, що кримських татар треба було депортувати зі своєї батьківщини...

— А що робити із цими приватновласницькими настроями? У нас у дворі був сарай. Нікому не потрібний, начебто. А зібралися зносити, то люди почали протестувати. Як вигнати це приватновласницьке?

Чи можна назвати ту жінку сталіністкою? Все життя вона щиро вірила, що ми йдемо до щастя, до комунізму. Допускає лише окремі помилки (хто ж не помиляється?).

Жінку ту можна зрозуміти. Але от як зрозуміти молододівчину, секретаря Устинівського райкому комсомолу, яка на зібранні активу (де, до речі, були присутні й керівники області) говорить таке:

— Як я можу виховувати молодь, коли одержую журнал «Молодий комуніст», а там на першій сторінці портрет Сталіна в колючому дроті. Є ж у нас якісь символи, ідеали!

І ніхто не пояснив тій дівчині, ніхто нічого не сказав. Хтось — посміявся, хтось — не звернув уваги, хтось — порадів.

Як можна зрозуміти вчителів, котрі бачать вихід з економічної кризи в тому, щоб встановити у країні жорстоку дисципліну праці. Ці люди з вищою освітою. Вони читали Маркса і, може, навіть складали заліки чи екзамени з політекономії, в якій його теорія про непродуктивність рабської праці займає не останнє місце.

Чому для деяких людей правда, яка зараз виходить на поверхню, здається підриванням устоїв? Чи це тільки для тих, кому ці міцні «устої» дозволяли і досі ще дозволяють ке-

рувати іншими, не маючи ні таланту, ні знань, бути за будь-яких обставин «керівною і спрямовуючою силою»? В тому й справа, що не тільки для них. Сталінська державна система виховала й інших людей — чесних і працьовитих, але впевнених в «устоях», а часто й байдужих до будь-чого. Недавно один літній чоловік сказав: «Це ви говорите, пишете, а буде ще й так: я розлучався із своєю жінкою, щоб її теж не посадили, як і мене». Пам'ять на страх жива. Та й підсилюється вона постійними дефіцитами. Хіба це не приниження достоїнства людей і суспільства, коли розлучений чоловік вириває з рук жінки пару дитячих колгот у черзі.

...Після війни він повернувся в село бравим солдатом. Ще молодий буз, з пишними чорними вусами. Знав грамоту, умів читати, то став учителем. Найперше, що він зробив у вбогій сільській хатині, яка звалася школою, — почепив на стіну великий портрет Сталіна. Роками той портрет був для нього, мов ікона. Коли вождь помер, вчитель ридав, як дитина. Зараз той бравий солдат вже чоловік в роках. Уважно читає всі публікації про «батька народів». Довго не вірив, сперечався, доводив, що все це брехня. А недавно зняв портрет Сталіна.

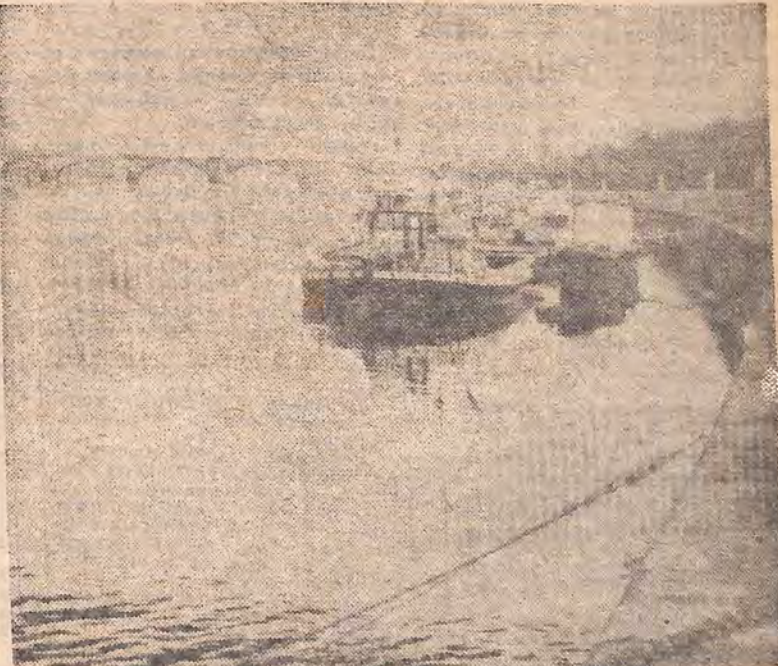
Чоловік той, хоча він цього чи ні, антисталініст. Бо він думає, аналізує, співставляє. А скільки ж у нас (не будемо брати все суспільство — скажімо, в Кіровограді) людей, котрі готові засуджувати чи хвалити, не знаючи суті справи. Лише тому, що нам так сказали, «єсть такое мнение». А не підтримаш «мнение», то будеш мати не дуже приємні розмови з керівництвом, сувору догану, а то й звільнення за профнепридатністю. І спробуй, доведи, що ти не верблюд.

Ми поки що живемо не за законами, а за волею начальника. Буде правова держава — зникне й сталінізм.

Та, думаю, не тільки правова держава допоможе нам позбутися цього страшного явища. Воно чуже здоровій людській природі взагалі, логіці, світлим почуттям. Вірю в це тому, що живу на світі саме завдяки прояву людяності. І коли — у жадливому 33-му!

...Дід, повернувшись живим із громадянської, вирішив хазяйнувати на землі. Радянська влада давала йому тоді таке право. Став міщанином середняком. Коли почалася колективізація, йому навіть пропонували бути головою колгоспу. Не повірив у переваги колективності. І став «ворогом народу». Конфіскававши майно, його і мою хаору на туберкульоз бабу посадили в тюрму, залишили напризволяще трьох дітей. Найменшій дівчинці (моїй мамі) було тоді близько двох років. Дід утік з тюрми, переховувався, ночами носив дітям гичку з поля, щоб зварити хоч якусь баланду. Коли настав голод і діти почали пухнути, махнув на все рукою і пішов у НКВС. Розповів усе, як є. І чоловік, якому дід довірився, влаштував його на роботу, врятувавши сім'ю від смерті. Ясно, що тоді йому така людяність до «ворога» теж загрожувала «чорним вороном». Але жмає бути в людях щось сильніше за його чорну тінь!

Світлана ОРЕЛ.

У СІЛЬСЬКІЙ Раді показаному листові не дивувалися.

— Не ви перші, — «заспокоїла» її голова Н. А. Медведєва. — У минулому році кореспондент аж із «Правди України» приїжджав... Значить, до сих пір пише...

Читаючи лист, Надія Андріївна одночасно його й коментувала, то посміхаючись, то обурюючись: це не так, і те не так, господи і додумайтесь ж до такого, а тут — все навпаки... Щось заперечувала, щось уточняла і кожного разу: «ось зустрінетесь із нею — самі побачите».

Будь-хто із працівників будь-якої установи, куди направлена скарга, виникаючи на місце, аби розібратись по суті, ставить собі за мету хоч якось допомогти скаржникові — чи відразу, чи протягом якогось періоду. Якщо, звичайно, факти підтверджуються. Ну а для з'ясування цього, крім інших осіб, безумовно треба поговорити й із автором присланого листа. Бо хто ж не він або підтвердить, або заперечить (дивлячись по ситуації) адресовані у вищестоящі інстанції претензії й нарікання. І люди охоче йдуть на таку розмову, бо коли вже пишуть, то справді наболіло.

Ніна Іванівна Мала вирішила своєрідно відреагувати на власне запрошення, бо, незважаючи на довгі вмовляння і не менш тривале ходіння по під вікнами, нас (крім мене були ще відповідальний секретар комісії у справах неповнолітніх при райвиконкомі В. В. Виниченко та голова Жовтневої сільради Н. А. Медведєва) до хати не пустила. Не варто описувати, що вона кричала нам через віконну шибку, однак,

Маючи стількох дітей, жила за рахунок аліментів і допомоги від колгоспу, який щомісяця виділяв їй карбованців. Пожальте її. Все-таки сама, і дітей стільки, а вона й заняла, що можна, а принципі, прожити на дурничку. На роботу ходити? Банально. Та й навіщо, коли щомісяця, враховуючи різні доплати, вона одержувала 70—80 карбованців. Для села — це зовсім непогано, тим більше, що колгосп виділяв їй продукти, а люди приносили дітям якусь одяжину. Коли ж недавно проїшла реорганізація — колишній колгосп став підсобним господарством «Шахтар» виробничого об'єднання «Олександрівський» — відповідно й не стало доплати. У господарства — великі задуми, а для їх здійснення потрібні немалі гроші. Тому, як нажуть, можна копінки на рахунок і платити допомогу жінці, котра демонстративно не ходить хоч на якусь роботу, у новому господарстві не побачили. От і пішов новий потім скарг у різні інстанції. Не знаю, чи писались вони всюдю з такими ж фантами, які наводились у листі до редакції, але давайте подивимось на ці факти не очима Ніни Іванівни, а очима істини.

«...Мені 41 рік, раніше працювала в колгоспі дояркою, зараз не можу, інвалід II групи, одержую пенсію 24 карбованці, на дітей старших не одержую...», на меншого, що зараз в школу ходить, нічого не дають, аліменти не платять, держава нічим не допомагає, 20 карбованців зняли...».

А тепер, так би мовити, коментар. З віком все правильно: дояркою працювала, за словами Н. А. Медведєвої, «ще коли заміж не виходила»; за довідкою райсоцзабезу, серед інвалідів ні другої, ні будь-якої іншої групи прізви-

пальтом закрита. Оце така в нас була розмова. Кажете, лише, що давив за горло і бив? Та й за те, що вона нам витворює, не знаю, що треба зробити. Таня від неї світлої хвилини не має, бо де побачить, там кляне й паскудить. А вона ж учителька, уявіть, як їй при дітях таке слухать? І головне, за що? Ми ж самі в цю хату не лізли. Колгосп Тетяні виділив, бо приїхала на роботу і ніде було жити. А тут якраз з будиночком підоспіли. Що ми, виселяли її звідси? В неї ж хата он яка, тільки споганила її дуже. А городу трохи не гектар. Бур'яни поросли висотою в кукурудзу, а нам хоч би соток п'ять дала, щоб було де цибулю чи бурячок посадить. А вона... бур'яни тільки розводять.

Саме так чи приблизно так розповідали й інші Нінині сусіди.

— Раніше з нею можна було і поговорити, і зайти по-сусідському, а це, наче з цепу зірвалася. Люди її двір стороною обходять, бо прищепиться нізачі і облас як захоче. Оце як прочитас, що кажемо, то вже точно життя не буде. Бо читає вона багато. Книжки он якими стосами з бібліотеки носить. Краще б хату до порядку привела...

— Учителю обіцяють дати інший будинок, там, біля школи, то що ми робитимемо, як вона вибереться, не знаю. Це ж тоді всі нещастя на нашу голову, бо зараз хоч через хату живем, а тоді...

ЛИСТ
ПОКЛИКАВ
У ДОРОГУ

Малює багато і мовчить

повірте, і монологи були далекі від того, що вона дуже рада нас бачити. Крім сердитих вигуків Ніни Іванівни, з хати не було чути ані звуку, хоча, за словами голови сільради, там знаходився старший син (котрий, незважаючи на п'ять повсток з райвиконкомату, до цих пір не пішов служити і справою маюють займатись прокуратура) та найменша донька Оксана. Саме та, над якою, цитуючи лист, «жорстоко позначилися сусіди».

Ми довго пояснювали Ніні Іванівні, що приїхали за її скаргою, що спробуємо їй допомогти, просили відкрити двері (вони були зацебануті зсередини) та жінка нас і не слухала, хоча насамкінець «побажала» щасливої дороги: «їдьте, звідки прийшли». Що ж бувало й таке в нашій журналістській роботі, однак, якщо вже сталося саме так, то спробуємо розібратись із наведеними в листі до редакції фактами з допомогою односельців Н. І. Малої. Скажете: можуть бути не об'єктивними Ніни Іванівни, поселились у колгоспному будиночку, який по праву мав би належати саме їй. Чому жінка вважала, що повинна жити в цьому будинку — сказати важко, бо про це знає, певно тільки вона. А от сусіди і супроводжуюча нас голова сільради переконані у зворотньому: ніхто їй в колгоспі того будиночка не обіцяв. Своя ж хата як давнічок, тільки б тримати її в належному стані. А то перетворила у хлів власну домівку, те самісеньке було б і в колгоспному будиночку, якби він приміром їй дістався б. Ну, яка це порядна господиня, скажіть, діде до такого, що рубатиме на горіщі крокви, аби топтити ними в прохолодну погоду, бо ні в хаті, ні біля хати — ані трісочки. При всьому тому, що вугілля можна виписати, скільки душа забажає: до шести тонн за рік — по 8 карбованців за тонну, більше шести — по 12.

— Ми в минулому році їй шість тонн вугілля завезли, — згадує Н. А. Медведєва, — так вона до цих пір за нього не заплатила. Звичайно, тепер їй ніхто не дає. То знаєте, що вона робить? Отам, в центрі села, є стара куркульська хата, де колись була сільрада, а тепер будинок побуту. Поряд з хатою — повітка, де зберігається вугілля, бо ж топлять у грубці, от вона й ходить туди «пастися». Набере та й несе додому.

Як ви думаєте, як у селі — чи цьому, чи будь-якому іншому — ставитимуться до молоді по суті жінки, котра на роботу не ходить, домашнього господарства не веде, на величезному городі (близько 80 соток) нічого не садить і не дає його нікому, підтримувати хату (єдине, що в неї є) в пристойному вигляді чи то не вміє, чи то не хоче? У селі думатимуть, що жінка ця ледача, причому надзвичайно ледача. Бу жити біля землі і віддавати її на поталу бур'янам — то для селянина найтяжчий гріх.

А от Ніна Іванівна не вважала себе такою, інакше б не писала скарги в різні інстанції, доходячи аж до Москви. Вона вважала себе ображеною — як же, раніше її гроші платили й продукти безплатно виписували. Варто було лише написати про свої «поневаряння» до Кремля, як з району в село лунали дзвінки — «забезпечити тим і тим, як багатодітну матір», аби не скаржилася нікуди і не псувала авторитет району в області, а області — й іще вище. І забезпечували, і виписували, не дивлячись на те, що з таконого городу, як у Н. І. Малої можна не одну, а три сім'ї прогодувати.

ОВЕРНЕМОСЬ тепер до сусідських непорозумінь. Ніна Іванівна ясною описує в листі як «одного вечора молоді сусіди напали на неї й дочку, биля, знущалися, а потім кинули Оксанку на вугілля й почали топтати руками й ногами» (цитую лист). Отак прочитає незнайома людина та й подумає: що то за нелюди такі живуть, так знущаються з маляти? А чи серця в них немає, чи своїх діток? Уже на місці довелось переконалисти, що авторка листа, м'яко кажучи, «нафантазувала», бо, познайомившись з тими самими сусідами — Тетяною і Сергієм Сташенками, зрозуміла — то це добре, що вони стільки часу терплять Нінині вибірки.

— Виходимо ми якось вранці, а вона на вулиці, що коло хати, вилила відро, в яке вони, вибачте, ходять і вдень, і вночі — туалет у двір немає, — це Сергій. — Ну я пішов, постукав у шибку, кажу, вийди, Ніно, прибори. А вона кулаком по вікно, бачили, там дівка

— Прийшла, каже, йдіть, бабо, подивіться, чогось груба не горить і весь дим у хаті. Полізла я на горіще, а там в лежанку дві дірки як гарбуз. Та й сажа нетрушена бог зна, з яких пір. Як вони взагалі до сих пір не згоріли, он і в хаті у грубці цегла випадає. Так і топлять. Хіба не можна обмазати, це ж особливо вміти не треба.

— От ви подумайте — наговорюємо на Ніну, то спитайте будь-якого в селі, всі ж знають, які чудеса витворює. Ну, де таке чувано: молода здорова жінка, а в хаті ні нартоплини, ні бурячини. Що ж вони їдять? Ото може й злитись на всіх, що голодно й холодно. А хто їй винен? Літо ж яке було гарне, чого ж не посадить те, що люди восени садили.

— Ми бабок, який по сімдесят, а кому й під дев'яносто, просили піти на поле картоплю збирати. Просили й Ніну, то старі жінки пішли, а вона не схотіла. А пішла б, та й собі якийсь відро принесла, не ходила б тепер під хатами і не випрошувала в того картоплю, в того моркву.

Отак кажуть про Н. І. Малу її односельці, які знають Ніну Іванівну не один рік. Так склалися, що крім молоді вчительки, інші її сусіди — люди переважно похилого віку, які прожили довге і нелегке життя і яким би на старості жити спокійно, а не потерпати щоразу: чи не вступне й сьогодні сусідка якогось коника. От і просили, аби не називала їхніх прізвищ, хоча певно й самим незручно — життя прожили, а тепер оглядатись доводиться.

ОТЖЕ, який висновок можна зробити з усієї цієї історії і навіщо, як спитав один керівний товариш, взагалі про це писати. Висновки, думаю, повинні зробити і в сільській Раді, і в райвиконкомі. Адже стільки років одне-єдина жінка тероризує не тільки сусідів, а й саму голову сільської Ради («я їй двір п'ятнадцятю дорогою обходжу»), стільки років псує життя молодій вчительці, якій із соромом і на урках доводиться вислуховувати від учнів («а ви знаєте, як на вас Нінка каже»), стільки років поганить не тільки власну садибу, а й душі своїх дітей, бо чому вони навчаються від такої матері. І немає на неї управи. Люди бачать і мовчать, і сільське керівництво бачить і мовчить. Чекають, певно, чим все скінчиться. А наслідки можуть бути непередбаченими, бо тридцять карбованців, які одержує вона щомісяця (має одержувати її батько як опікун, та махнув рукою, нехай бере сама, бо «зість» за ті гроші) надходять із Кіровограда з тієї установи, що міститься на селищі Новому. Там уже кілька разів лікувалася.

Про те, наскільки серйозний у неї медичний діагноз, можуть судити тільки спеціалісти, а от діагноз соціальний люди їй давно поставили.

— Кажуть, вона хворіє на голову. Може й так. Але ж у нашому селі теж є такі, ну, не зовсім нормальні. Однак же роблять. І біля хати, і на городі. Помаленьку, потрошку, та ж не сидять без діла. А вона значить як. Коли на роботу — не йде, вона хвора, а в кіно ввечері — аж бігом. І читати в неї голова не болить, і мляузи напише такі, що не всякий розумний складе.

— Ви думаєте, чому вона написала вам в редакцію? Не в надії, що ви приїдете, ні. Вона мислила собі так: перешлють її листа в райвиконком, а звідти, як було раніше, пролунають могутні дзвінки: забезпечить..., видать..., і все буде в ажурі. А тут ні, ви самі приїхали, то вона вас і в хату не пустила. Бо що назатиме, в якого Сірна очі позичатиме?..

...У цьому ж селі живуть Нінині батько і брат. Як вони їй допомагають (рідна кров все-таки) зрозуміло хоча б із тих умов, в яких живе жінка з дітьми. А недавно батько, до речі, колишній голова колгоспу, прислав у сільську Радю листа, де гнівно запитував: «що ви собі думаєте... Іде зима, а сім'я Малої гола й боса. Забезпечте... Видайте... (от що значить — звикли — АВТ.)». І ні слова про те, що міг би й сам допомогти. Не чужий же. Не тільки посклити вікна чи завезти голодним мішок картоплі, а й допомогти дочці рости дітям. Аби не брали в матері ненависті до людей, бо замість розбитої шибки можна поставити цілу, а скалічену душу нічим не замінити...

А їм жити. Серед людей...

О. ПИЛИПЕНКО.

с. Жовтневе
Новомиргородського району.

Страшна, давно не мазана, оббита вітрами й дощами непривітна хата. Вибиті вікна дивляться на вулицю чорними провалами (у кімнаті від городу, де, певно, мешкають, дівка на всю шибку закрита дитячим пальчиком). Давно не фарбовані, а тому обдерті, перекошені двері. Навкруги пуста — ані штахету, ані якоїсь прибудови, за що можна було б зачепитись оком. Ні курки, ні будь-якої іншої живності, так характерної для сільського обійстя. Жодної ознаки життя. Як ви думаєте, де і коли це відбувається? Не в пустелі чи на безлюдному острові і не в давно заклеймованій царській часі. Перед вами — картинка з життя, побачена автором цих рядків у селі Жовтневому Новомиргородського району. А вищеописана хата належить Н. І. Малій — авторці листа в редакцію, котра просила терміново, негайно, якнайшвидше розібрати її скаргу, бо ще трохи — і може статись непоправне. Адже «сусід постійно загрожує, каже, не боюсь ні міліції, ні прокуратури», а вона мати-одиначка, інвалід — хто їй допоможе?

Лист, котрий містив чимало тривожних фактів, викликав і в мене та й в інших людей, які читали його, однозначну реакцію — треба їхати на місце, бо якщо все описане правда і сусід справді розперезався, то як доводиться маленькій дівчинці — дочці скаржниці, котру він «під час чергового конфлікту ледь не скалічив».

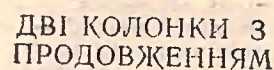
5

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

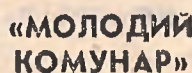
16 грудня 1989 року

Не поспішайте думати, ніби таємниці появи і, головне, двірничого існування цього кратера ідеї і неспокою (особливо для житлових експлуатаційного об'єднання міста Кіровограда, до системи якого він формально належить) стала вам зрозумілою. Не один хвацький молодіжний журналіст, не кажучи вже про колег із сусіднього часопису чи ревізорів КРУ області, намагався взяти наскоком або й тривалою облогою новоявлену твердиню, а вона й досі гордо світить випискою у ряду інших організацій, яким випало шастя бути приписаними в старовинному особняку на центральній вулиці.

Наталя ГАРАС

16 грудня 1989 року

...Інспекція роботи з дітьми і підлітками — не виправдано, зменшилась кількість дитячо-юнацьких і фізкультурно-оздоровчих клубів, майже відміли зменшилась гурткова і спортивно-секційна робота, а раніше найпопулярніші змагання з футболу на приз клубу «Шкіряний м'яч» зовсім не проводяться. Різно зростає кількість правопорушень серед неповнолітніх... Практично не проводиться робота з неблагополучними сім'ями, одинокими старими і підлітками, які стоять на обліку в інспекції у справах неповнолітніх. Раніше з цих питань велику допомогу надавали педагогам-організаторам партійні організації жевіт та комуністи-пенсіонери... Керівництво молодіжного центру на практиці прагне замкнутості й самоізоляції, відкидає допомогу... з боку народної освіти, спорткомітету, правоохоронних органів і комсомолу... Кошти, які перераховують молодіжному центрові на виховну роботу, будівництво й ремонт спортивних споруд, використовуються безконтрольно. ...Слід відзначити і той факт, що за півтора року в молодіжному центрі склад педагогічно-організаторів змінився більше, ніж у два рази.

«...Робота, що ведеться в Кіровограді, не має аналогів у країні, її цінність — в оригінальному підході до проблем соціального розвитку, заснованому на системному аналізі ситуації, комплексному, програмному вирішенні проблем соціального розвитку, які включають у себе механізм їх практичної реалізації».

Ось і дійшли ми, читачу, до важливого пункту цих нотаток. Спасибі кіровоградці Шиленко, яка

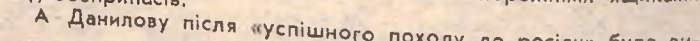
рося, а виникли в суспільстві деяких нововведень Творчого об'єднання молоді (так розшифровується, нагадаємо, аббревіатура ТОМ). Ось хоч би й дії, які призвели, як пишуть в згаданому тут листі В. Александрович, «до переманювання спеціалістів шляхом штучного завищення питомої ваги заробітної плати на карбованцеві послуг більше, як у два рази, проти існуючого на заводі». Так, справді, завищення існує, але чи штучне воно? Комплексна госпрозрахунокова майстерня «Фотоавтоматика» діє при ТОМі за 2-ю моделлю госпрозрахунку, тобто — на повному самозабезпеченні. Це озна-

Якщо ж врахувати, що немає у
ОМУ ні ідеальних працівників, ні
самих умов для роботи, які
до посилення контролю з боку
фінансових та інших органів пере-
творився на буденну справу; як-
що бажання й наміри колективу
ОМ не завжди відповідають його
можливостям; якщо потреби госп-
зрахунку й наміри вихователів
на місцях проживання не завжди
відповідають — чи ж доводиться
вживатися, що нерідко ефектив-
на модель, яку так гаряче, хоч
даючи, підтримав ізраїльський
Ільїнський, починає пробуксо-
увати?

редня їх перед-
ТОМУ призвела
річного припине-
ти (займалися «
наврод чи доціл
процедурі, не п
у зворотному не
тат, очевидно, б
Про те, що на
сунках ТОМ із д
ми та інстанція
усередині нього
екстремуму, св
управління житл
господарства об
проходила на п
Рівні імені Груше-

(Продовження. Поч. у № 49 за 8 грудня).

Стрілянина вухла. Він підвівся, сів на березі, почав пере-
взуватися, виливаючи воду, що набралася майже по верхки
келях. На душі одразу стало спокійно. До нього підбігли бій-
ці, почали перепрошувати (на фронті всі, хто був на передо-
вій, знали, що «почима» і «вухами» називають розвідників), го-
ворили, ніби ніхто не попередив, мовляв, що сьогодні хтось
переправлятиметься. Іван мовчав. Йому так хотілося обійня-
ти разом і цих піхотинців, і темне небо над головою, і шийні

Офіційним керівником «Абвергрупи-101» був майор Франке — типовий баварець, зарозумілий і пихатий. А фактичним його заступником — гестапівець Отто Шпехт (після замаху на Гітлера представники гестапо були в усіх абверівських підрозділах). І агенти, і викладачі боялися Шпехта, як вогню. Цей хитрий проноза, із землісто-сірим обвітреним обличчям і пронизливим поглядом з'являвся завжди тихо і несподівано у найрізноманітніших місцях.

Навчання проходило тепер за складнішою програмою. Давилов, як добре знайомому з обстановкою на радянському боці, доручено було консультувати інструкторів. Керівництво школи довіряло йому. А він використовував це для своїх потайних справ. Навіть неприязнь Франке і Шпехта були радянському агентів він заводив бесіду з тим із керівників абвергрупи якого на той час був гірший настрій, нацьковуючи їх один на одного (адже кожен з них намагався звалити вину на когось, хопіючи за найменшу можливість).

Жив Іван із завідувачим російським відділом Лехнером. Уродженець Миколаївської області, невдаха-поет Письменний вирішив узяти собі це німецьке прізвище, щоб раз і назавжди порозитися з усім, що було в його житті до війни. Спочатку він ставився до свого сусіда по кімнаті насторожено, навіть із підозрою, кілька разів провокував, намагаючись виробити з ним зв'язок з власної ініціативи чи за чийсь наказом). Та незабаром, сам того не помічаючи, Лехнер здружився з іве-ном. Він навіть захищав свого «колегу» від підозр інших. Так було й у випадку, коли Данилова несподівано «прихотили» кеш-рівник головного розвідпоста аввергруппи Дадешкеліані. Ін-кала його не одній з явок.

ДАВШИ
КЛЯТВУ
ГІППОКРАТА

Писати про питання, що мають відношення до медицини, з розрахунку на широке коло читачів неймовірно складно: ко-го можна заходити опи-санням хвороб і страж-дань? Та згадаймо пре-красні вислівки — «Дра-матична медицина» Г. Глязера, книги П. де Крайфа, в яких ідеться про нові шляхи зцілення. Сьогодні мова піде про гомеопатію, тера-певтичну систему, що має єдиний принцип при-значення ліків — при-цип подібності... Та про це пізніше. А поки що скажемо: ставлення до гомеопатії все ще вкрай полярне — від поклони-ня до повного, навіть активного невизнання. Значною мірою це пояс-нюється тим, що в на-шій літературі практич-но немає публікацій про цю терапевтичну систе-му. З іншого боку, ви-дання спеціальних по-сібників масовим тира-жем може призвести до неоправданих наслідків, бо в читача може скла-стися хибне уявлення, буцімто «тепер він може лікуватися сам». Це не-бажане явище, і тому сьогодні не вказувати-муться конкретні спосо-би лікування і дозування ліків.

Академік АН УРСР К. С. Терновий вважає, що в лікарів-гомеопатів, як і в спеціалістів, котрі дотримуються традицій-них методів лікування, існує один медичний під-хід — лікувати хворого, а не хворобу. Людина розглядається у своїй неповторній взаємопо-в'язаній цілісності. Су-часному лікарю-гомеопату також необхідне ре-тельне обстеження па-цієнта, постановка то-чного діагнозу. Останнє багато в чому залежить від знань, умінь, досві-ду лікаря...

Наш громадський ко-респондент побував у лі-каря-гомеопата Володи-мира Володимировича Ярового, який практикує в Кіровограді, і сьогодні ділитися враженнями від побаченого і почутого.

8

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

16 грудня 1989 року

НЕ ЗРАЗУ вдалося «вийти» на нього. Але вже потім, я декіль-ка місяців спостерігав за методи-кою лікування лікаря-чудотворця, розмовляв з десятками пацієнтів (колишніх і нинішніх). Хочу підсу-мувати свої спостереження.

Уперше потрапивши на прийом рефлексотерапевта В. Ярового, я не стримався, щоб не порівняти його з індійським чи китайським лікарем. Пізніше я мав нагоду пе-реконатися, що був недалеко від істини. Адже методика лікування людини як складової частини при-роди, що застосовує Володимир Яровий, включає гомеопатичну та мануальну терапію, голковкол-вання, металоплікації, лікувальне

організм, а не хворобу, і в осно-ву покладено принцип активізації захисних сил організму людини. Тепер зрозуміло, чому лікар ста-вить таку велику кількість запи-тань — адже збирання й аналіз об'єктивних даних необхідне для встановлення спільних ознак між патологічним процесом і патоге-незом ліків. Тому й не дивно, що гомеопат добре обізнаний з ана-томією, фізіологією і патологією організму, з методами його до-слідження і оцінкою результатів цих досліджень. Адже без цих та інших знань лікар не зміг би вирі-шити, податливий даний патологі-чний процес гомеотерапії чи вихо-дить за межі її можливостей.

чір дуже болить голова. Після обіду хочеться спати, відсутній апетит, маєте відразу до всього жирного та печеного. При спокої вам кра-ще, а навіть при незначному ха-люванні починається серцебиття. Якщо можете щось спростувати, будь ласка. Згодні? Тоді зачекай-те, поки я приготую вам ліки (го-ловним «агентом» в них буде ві-триниця (пульсатила). І додає, жартуючи: «Вивітримо усі ваші хвороби, а залишимо тільки здо-ров'я».

До кабінету зайшов повновидий брюнет з червонуватим обличчям. Мабуть, свого часу він досить бурхливе життя, а на старість при-йшла розплата. Сьогодні він став тягарем для рідних: неспокійний, до всього ставиться з підозрою, турбується про своє майбутнє, навіть тоді, коли в його житті все гаразд. Іноді навіть виникають думки про самогубство. Стан його здоров'я погіршується від холо-ду, вночі та від нерухомості.

— Золотий ви чоловік, Степане Антоновичу, — усміхається лікар. І дивлячись на здивовані очі па-цієнта, додає:

— Я маю на увазі, що будемо лікуватися золотом. Зараз я при-готую майже найдорожчі ліки, які в мене є. До речі, скажу вам по секрету, що ваша кров уже міс-тить 4X10⁻¹⁰ процента золота, але, мабуть, цього замало для вас, тому регулярно пийте ці ліки, і ваше одужання — справа не та-кого вже й далекого часу.

Коли хворий вийшов, В. Яровий звернувся до мене: «У гомеопатії головне — поставити тільки один і правильний діагноз. При помилці ліки зовсім не допоможуть. А «правильні ліки» без будь-якого насильства підключають до актив-них дій внутрішні резерви орга-нізму. До речі, те ж йодисте зо-лото в гомеопатії використовуєть-ся іноді у співвідношенні 1:1000, тобто одна частина золота розчи-няється у тисячах частин дистильо-ваної води.

Лікар запрошує мене до іншої кімнати, де троє хлопців лежать на канапах з голками на обличчі, руках, ногах, грудях. Потім В. Яро-вий подає їм команду підвестися, а мені пояснює. «Ці хлопчачи ві-ком від одинадцяти до шістнад-цяти років, усі заикаються. Сьо-годні перший сеанс голкотерапії і перше заняття за моєю методи-кою. Тож давайте разом спостері-гати за одужанням цих пацієнтів. Слід зазначити, що цей наймо-лодший розмовляє без будь-яких вад, а при читанні якогось тексту заїкається. Інші двоє заикаються завжди». Мушу сказати, що всі, хто має бажання (на цьому наго-лошує лікар) позбутися цієї не-приємної вади, можуть з упевне-ністю йти на прийом до лікаря В. Ярового — він допоможе. Про-це ж мені вірно: чітко говори-ли після курсу лікування троє хлопчачих, яким він допоміг жити повноцінним життям.

На прийом прийшов середніх років чоловік, у нього трусливі руки. Поскаржився на «курячу сліпоту», на болі в потилиці, сла-бку пам'ять. Він постійно спотикає-ться, як тільки стемніє. Дуже по-любляє все солодке, особливо цукор. Відчуває збільшення го-лови, шлунку та живота. «Без сум-ніву — аргентум», — говорить ме-ні лікар. — Будемо лікувати його азотнокислим сріблом (аргентум-нітрикум). Такий тип людей — це, здебільшого, природжені «невротик», з гастритами, з ними до-сить важко спілкуватися».

Через місяць я знову зустрівся з тим чоловіком в кабінеті В. Яро-вого. Він прийшов сюди за пора-дою лікаря, адже останньому тре-ба знати, як впливають ті чи інші гомеопатичні ліки на людину. У даному випадку «срібні» ліки да-ли вражаючий ефект: чоловік став урівноваженим, перестав дотримуватися набридлої за бага-то років суворості дієти. Іншими словами: одні-єдині ліки дали ор-ганізму цього чоловіка імпульс для відновлення порушеної робо-ти шлунку та нервової системи.

— Не дивуйтеся такій дії го-меопатичних препаратів, — про-довжує «просвіщати» мене Во-лодимир Яровий. — У нас при лі-куванні, наприклад, гикавки го-ловний «агент» — трава борець; нервова й статеві системи ліку-ються платиною; календула стане у

нагоді тому, в кого пошкоджені м'язи; свинець допомагає людям, у яких болять руки та ноги, особ-ливо вночі, а діє він на дорос-лих — більше на чоловіків, аніж на жінок, здебільшого худорля-вих, запальних. Препарат із мухо-мора призначається при відчутті холоду на голові та при появі пе-ред очима темних плям...

До стільця важко підійшов літ-ній чоловік. Прожив він своє жит-тя за принципом: живи, поки жи-веться, пий, поки п'ється, помреш — із собою не забереши. Зараз його турбують нічні кошмари, безсоння, іноді йому здається, що хтось душить, уночі сникаються руки й ноги. Ясно, що таким лю-дям повністю відновити втрачене здо-ров'я дуже важко. Але допо-могти йому більш-менш повноцін-но дожити вік можна. Звичайно — за дотримання запропонованого лікарем режиму. У цьому велика перевага гомеопатії над іншими методами лікування. Хворому лі-кар призначає миш'як та деревне вугілля із верби — безумовно, у гомеопатичних дозах.

— А оцій молодий з блідим об-личчям, котра щойно вийшла, — говорить лікар, — я призначив розчин хамомілі (ромашки зви-чайної). Квітки цієї рослини дадуть найбільший лікувальний ефект. А скарилася хвора на чутливість до найменшого болю та до свіжого повітря, відчуття гіркоти, шлунко-ві спазми після прийому кави та після будь-яких неприємностей. Упевнений, що через місяць вона буде повністю здоровою.

До кабінету зайшов зовсім не-схожий на хворого молодик. «Цей буде лікуватися від куріння, — прошепотів мені на вухо лікар В. Яровий не помилився. Приймаю-чи три сеанси голковколвання, молодик (за його словами) на все життя розпрощався з цигарками. Палке бажання пацієнта, сполуче-не з мистецтвом лікаря, дало ре-зультати.

За три місяці своїх спостере-жень я бачив багато хворих з бронхітами, артритами, тонзиліта-ми, шлунково-кишковими, печін-ковими, нервовими та іншими роз-ладами. Більшість із них уже не страждає цими захворюваннями. Був свідком, як літня жінка, котру поплід руки привела дочка, невдов-зі вже читала газету: несподівано прозріла. У чоловіка на моїх очах затяглася незаживаюча до того тріщинна виразка на нозі...

Недарма усі, хто побував у В. Ярового на прийомі, називають його чудотворцем. Ось іще один показовий приклад. У кабінеті вже немолода жінка скариється, що в неї весь час ніби павутиння на обличчі і вона не може його зняти. Лікарі, до яких вона звер-талася, скептично поставилися до такої заяви хворої, дехто реко-мендував їй звернутися до пси-хіатра. А Володимир Яровий при-значив їй ліки з окису алюмінію-глинозему, і за короткий час жінка позбулася своїх страждань. Подібних прикладів можна було б навести ще багато, бо гомеопе-тія — це дуже своєрідний метод зцілення, який дозволяє виліку-вати такі захворювання, що іноді залишається тільки дивуватися. На запитання: «Які захворювання найкраще піддаються лікуван-ню?» Володимир Володимирович Яровий відповів:

— Для гомеопатії немає хво-роб, які б не піддавалися лікуван-ню. Звичайно, за винятком тих, які потребують хірургічного втру-чання. І будь-яке захворювання я лікую комплексним методом, хо-ча до кожної людини в мене свій підхід. Однак, нагадую, що най-більше бз атство — міцне здо-ров'я. А проте більшість здоров'я мають — не дбають, а згублять — плачуть.

Молоді раджу серйозніше зай-матися спортом, зокрема, гім-настикою ушу та йогоїв. Наприклад, система йогої — метод дисциплі-нування тіла і розуму, що сприяє психічному і духовному вихован-ню. Фізична і духовна доскона-лість доступна кожному, хто си-стематично і наполегливо тре-нується.

М. ЛИТВИНОВ.

м. Кіровоград.

Р. S. Залишається лише назвати адресу, де приймає лікар В. В. Яровий: м. Кіровоград, вул. Вол-кова, 1а, поліклініка лікувально-са-наторного управління (ЛСУ), кімн. 203.

голодування, самомасаж, деякі елементи древньоіндійської йо-ги — найстародавньої системи фізичної культури, аутотренінг: використовуються також поради тибетських та китайських медиків тощо.

Перший пацієнт, якого в моїй присутності приймає лікар — чо-ловік років шістдесяти п'яти. По-чинає називати хвороби, які бу-цімто має. Лікар тактовно зупиняє перелік і починає ставити пита-ня. Потім він скаже мені, що при першому погляді на цього хворо-го виявив, що той належить до гомеопатичного лікарського типу людини — фосфору. Розпитував, чи атомлюється чоловік після розумового навантаження; коли саме це буває — вдень чи увече-рі, чи приливає кров до голови, що найбільше дратує, чи має місце підвищена чутливість до запахів, шуму, шарудіння, світла, електри-ки, яке самопочуття при зміні по-годи, чи спотикається при ходінні, що більше до вподоби — холодні чи гарячі напої і т. ін. — усього лікар нарахував 46 запитань. Хворому лікар призначив гомеопатичний препарат із фосфору.

Тут доречно буде зробити не-величкий відступ і уточнити, що ж таке гомеопатія. Це метод ліку-вання, в основі якого лежить принцип «подібне лікується по-дібним» і призначення ліків не-великими дозами. Ліки призна-чаються такі, які у великих дозах спричиняють в організмі здорової людини окремі розлади, зовні по-дібні до симптомів відповідного захворювання. Гомеопатія, вико-ристовуючи сучасні досягнення біології й медицини, лікує весь

Повернемося на прийом до лі-каря В. Ярового. Мати привела десятирічну дівчинку, яка вже у такому віці мала чималий «букет» хвороб. Окрім нервового тугу, маленька пацієнтка була дуже вередливою: якщо холодно, то їй хочеться тепла; якщо ставляться до неї доброзичливо, вона почи-нає гніватися; якщо проявляти по-відношенню до неї енергійність, вона стає спокійною і впертою. Мати скариється, що дівчинка може зітхати і плакати цілими днями, але ніколи не скаже, що сталося. Після найменшого пока-рання у неї виникають судоми. Лікар запитує, уважно вислуховує відповіді, щось записує. Потім між іншим до мене: «Типова ігна-ція, характерна для жіночої статі. Призначу їй ліки з гіркого гру-дашнику (ігнації). А нервовий тик через п'ять днів зніму голковкол-уванням. Запрошую подивитися на це дівча через два тижні». Че-рез п'ятнадцять днів я побачив життєрадісну дівчинку з веселими «бісєнтами» в очах. Права шок-а вже не сіпалася, а її мама була задоволена ще більше.

Черговий пацієнт — жінка по-хилого віку, яка тридцять п'ять років лікувалася у лікарів різно-го профілю. Щось із двадцять хвилин вона перераховувала свої хвороби, ставила сама собі діаг-нози, розповідала, які ліки п'є. Лікар терпляче її слухав, а потім неголосно, спокійно і якимсь аж лагідно сказав: «Шановна Раїсо Омелянівна, дозвольте тепер ме-ні сказати кілька слів про ваш стан здоров'я. Ви постійно потер-паете від застуди. Біль немовби блукає з місця на місце, а не диве-

Мене кличуть лелеки
за імлю в журбі...
Як наш травень далекий
Нагадати тобі?

Я втечу із язички
В далечині білих гір
Обіймать зоряниці,
Надриваючи зір.

Буде ранок іскристий
В холодні вітри
Кольорова намисто
Найбарвистіших слів,
Тільки як же віддати
Ясні фарби тобі?

Ти не схоцеш забрати
Візерунки журби.
Лиш плекаю надію —
Знову знайдешся ти,
Кволю птаху зігрію:
Якщо конеш — лети!

Мне не скажет дождь,
Мне не скажет снег,
Где сейчас идёшь,
Рассыпая смех.
Лишь кричит: «Прощай!»
По ночам печаль, —
Только ветра стон
Прогудит вдогон.
Среди снежных стран —
Меж отвесных льдов
Эхом — звёздный зов...

Пусть слышен треск ломаемых запоров,
Пусть виден свет далекого огня, —
И стынет ночь погашенных раздоров
Дыханием раскрытого окна.

Владимир КОМИСАРУК

Мне говорят:
стихи писать смешно,
грешно с любовью не расстаться...
Мне говорят так много «но»,
что невозможно слушать
и не улыбаться.

В наполненном мире — любовью
есть одинокие люди,
их даже бог не осудит
за холод и голод зимовья.
Мы расстаёмся с тобою,
уходим в свои берлоги,
где в жажде лежат перелог,
желанья выходят золою;
где в паутинах сомнений
бродят тени воспоминаний,
где в звёздах из собственных мнений
оборвана цепь понимания.

Я не боюсь потерь, —
боюсь приобретений:
в привязанностях — зло
смятений и сомнений...
Но легкая рука
твоя покрепче цепи
и говоря: «Пока!» —
волнуюсь я до смерти.

У одиночества — длинные ночи,
немые пророчества.
Зеркально-холодные очи
без отчества — у одиночества.

У КОЛІ МУЗ

ХОЧУ ЛИСТУВАТИСЯ

Шановна редакціє, буду щиро вдячна вам, якщо надрукуєте мою адресу у рубриці «Хочу листуватися». Мені 15 років. Найбільше захоплююся сучасною музикою, прихильниця товариства А. Пугачової. Моя адреса: 258730, МІСТО ТАЛЬНЕ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ. ЕЛЕЦЬ ІРИНІ.

Я — чотирнадцятирічна. Звати Світлану. Дуже хочу листуватися з ровесниками. Колекціоную фото рок-і поп-зірок радянської естради, слухаю музику, плету макраме. Пишіть мені, друзі, за адресою: КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛ., КІРОВОГРАДСЬКИЙ Р-Н, с. ПОКРОВСЬКЕ, вул. ЛЕНІНА. ВОЛОДИМІР СВИТЛАНІ.

Я навчаюся у 9 класі, мені 14 років. Звичайна дівчина, захоплююся, як і в інших. Дуже люблю індійські кінофільми. Хочу потоваришувати листово зі своїми ровесниками. Живу в селі ЛОЗУВАТКА, КОМІАНІВСЬКОГО РАЙОНУ по вулиці 40-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ, 2. Звати мене ЛАТІПОВА ВАЛЕНТИНА. (Поштовий індекс 317205).

Я писав листи за внаслідком адресами, але відповіді не одержав, тому звертаюся безпосередньо до вас. Можливо хтось відгукнеться, близький мені по духу. Ось що можу розповісти про себе. Мої захоплення — історія, археологія. Давно займаюсь колекціонуванням. Сподіваюсь, що знайду спільну мову з моїми адресатами. (Нехай лишень відгукнуться!). Моя адреса: 317410.

НОВОМИРГОРОД. вул. ГАСИЛЕР, 35. ФЕДОРОВУ СЕРГІЮ.

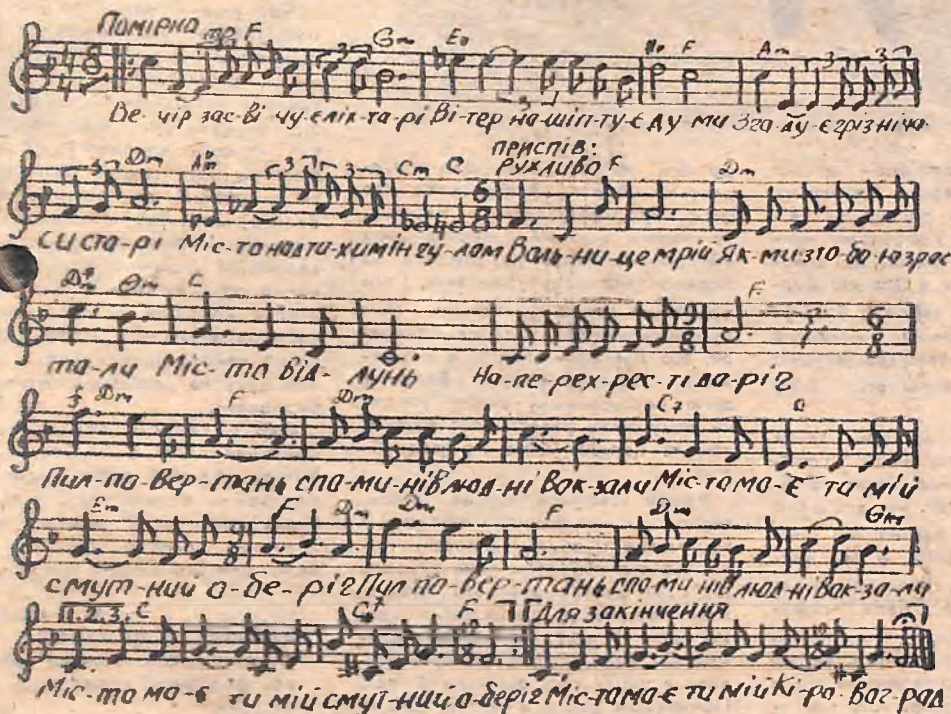
Я знаю, що з допомогою вашої газети можна знайти собі друзів. Тож опублікуйте і мою адресу. Мені 14 років. Вчуся в 9 класі. Люблю слухати музику, особливо подобається група «Ласкавий травень». До речі, я й сама займаюся у музичній школі. Ченаю листів на адресу: 317061, КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛ., м. ЗНАМ'ЯНКА-2, вул. ШМІДТА, 80. ДОРОНІНІ СВИТЛАНІ.

Я — Андрій Катрінов з Добровеличківки. Десятикласник. Захоплююся спортом, особливо подобається фігурне катання, аеробіка. Колекціоную значки. Не хеую і рок-музику. Виступаю в естрадному ансамблі «Олімпія», бо дуже люблю співати. Також люблю читати серйозні книжки і писати листи. Хочу знайти однодумців, сподіваюся бути хорошим другом. Адреса моя така: 317510, КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛ., смт ДОБРОВЕЛИЧКІВКА, вул. КІРОВА, 108, кв. 12. КАТРИНОВУ АНДРІЮ.

9

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

16 грудня 1989 року

ОСІНЬ У КІРОВОГРАДІ

Слова Петра СЕЛЕЦЬКОГО

Музика Андрія ФОМЕНКА

Вечір засвічує ліхтарі,
Вітер нашіптує думи,
Згадає грізні часи старі
Місто над тихим Інгупом.

ПРИСПІВ:

Вольнице мрій,
Як ми з тобою зростали
Місто відлунь
На перехресті доріг.
Пил повертань, споминів людні вокзали...
Місто моє, ти мій сумний оберіг!

(двічі)

Завтра ці сквери позолотить
Осінь, як слава минула.
Роду чумацького сон і віть —
Місто над тихим Інгупом.

ПРИСПІВ.

Зорі — як спомин минулих літ,
Мальви на сходах театру.
Вечір засвічує пам'ять літ.
А осінь приходить завтра.

ПРИСПІВ.

ПРЕСЛІ І МІСЯЧНА СОНАТА

Що будете слухати? Серед любителів музики більша частина висловиться за рок, меншість знаходить задоволення, слухаючи класику, і зовсім незначна частина меломанів скаже: «І те, й інше». Останнє захоплення, можливо, одна із ознак майбутньої культури людства. Адже життя настільки багатогранне, що одним якимось жанром ні виразити, ні зрозуміти його не можна.

Свою країну ми порівнюємо (а раніше представляли) країнам Західної Європи і Сполученим Штатам Америки. Це порівняння не на нашу користь ні в економіці, ні в культурі. Ніхто не буде заперечувати їхніх досягнень і в музиці.

Наприклад, Англія, одна з провідних країн у галузі рок-музики, переживає і бум класичної музики в молодіжному середовищі.

Мало хто з наших рокерів знає імена Гайдана, Шумана, Равеля, Глієра, Шнітке, Губайдуліної. В кращому випадку слухали першу частину Місячної сонати Л. ван Бетховена, перший концерт П. Чайковського, знають імена В.-А. Моцарта та Й.-С. Баха. І слава богу, якщо хо-

ча б це! Бо це не їхня вина. Саого часу державі не потурбувалася про те, щоб дати такий мінімум освіти в галузі музики (як, зрештою, і в інших видах мистецтва), щоб людина змогла «ввійти» у це мистецтво.

Рок зараз найпопулярніший напрям музики. Останнім часом публікації про окремі рок-групи з'являються майже у всіх журналах і газетах. Серію статей про історію рок-музики друкує журнал «Музикальна життя».

Простежити шлях рок-музики від моменту її становлення до хеві-метал можна в книзі І. Хижняка «Парадоксы рок-музики: миф и реальность», що вийшла друком у видавництві «Молодь» у 1989 р. Ті автор доводить, що рок не є виключно продуктом буржуазного суспільства і що це явище не стільки музичне, скільки соціальне. Ось фраза з книги: «Є в Америці люди, які можуть забути, що був у США такий президент Ф. Д. Рузвельт, але, мабуть, не знайдеш ні однієї людини, яка б не знала ім'я Елвіса Преслі». У цих словах визнання і майстерності короля рок-н-року, і прав на життя такого явища, як рок-музика. Групу

«Бітлз», яка стояла біля витоків цього жанру, представляти не потрібно. Багато книг присвячено аналізу їхнього феномену. Одна з таких, німецького автора Г. Шміделя, вийшла недавно у видавництві «Музыка» в серії «Звезды музыкального мира». Вона має назву «Бітлз» — життя і песни».

Автор розповідає не тільки про початок творчого шляху групи, а й про подальшу долю її учасників. У книзі є багатий матеріал, який зацікавить і любителів, і спеціалістів: фотографії, списки пісень і грамплатівок, дисків експлітів.

З радянськими виконавцями і групами О. Градським, В. Кузьміним, «Браво», «Арією», «Машиною часу», «Бригадою С» та іншими читача чекає зустріч на сторінках книги Є. Федорова «Рок в нескольких лицах», випущеної видавництвом «Молодая гвардия» в 1989 році. Книга красиво ілюстрована, написана жваво і із знанням справи.

Л. КАДИРОВА,
старший бібліотекар обласної юнацької
бібліотеки імені О. М. Бойченка.

Барвистим театралізованим святом завершився всеукраїнський конкурс «Міс-фото СРСР-89». Довгим був шлях до фіналу, адже в конкурсі, починаючи з літа минулого року, взяло участь понад сто тисяч дівчат. З усієї країни йшли до оргкомітету листи з фотографіями. Найцікавіші знімки фотомоделей демонструвалися на виставках, де також ішов присипливий відбір претенденток на звання «Міс-фото», яке дасть змогу стати професійною фотомоделлю.

На заключній фотовиставці авторитетне журі відібрало 12 дівчат. Всі вони — красиві, милі, елегантні, але «най-най» однозначно визначно Ірину Ганю з Кишиньова. Щедрі призи спонсорів конкурсу дівчата — учасниці всеукраїнського фіналу — переають на аукціон, всі кошати від нього надійдуть на рахунок благодійного фонду «АНТИСНІД».

На знімку: у фойє перед початком фінального шоу.

Фото Д. СОКОЛОВА
та А. ЧУМІЧЕВА.
(Фотокроніка ТАРС).

...ПРОФІ З АТЕЛЬЄ «ЗДОРОВ'Я»

СПОРТ

ЗАПРОШУЄ «СУПУТНИК»

Всіх, хто любить подорожі, хто молодий, а особливо цінителів всього дозвілля, запрошує відвідати молодіжні туристичні центри БММТ «Супутник»!

Центри знаходяться в мальовничих куточках країни — на Кавказі і в Карпатах, на берегах Волги і в Прибалтиці. Тисячі і тисячі юнаків і дівчат саме там проводять свій відпочинок у прекрасних кіноконцертних залах, спортивних комплексах, на танцювальних майданчиках.

Різноманітні конкурси, диспути, дискотеки, змагання залишать приємний спогад про відпочинок, який ви можете провести в таких туристичних центрах:

«Березовий гай» (м. Іваново)
19—29.12 — 91 крб.
«Славутич» (м. Канів)
19—29.12 — 71 крб.
«Ноорус» (Естонія, м. Нарва)
18.12—2.01 — 114 крб.
3—14.01 — 100 крб.
15—26.01 — 100 крб.
«Юність» (м. Мінськ)
7—23.01 — 119 крб.
«Супутник» (м. Сочі)
12—25.01 — 130 крб.

Якщо ви захоплюєтесь лижним спортом, любите гори — відвідайте турбазу «Верховина», що знаходиться у Східних Карпатах. Думавмо, аказані строки відпочинку Вас цілком влаштують:
17—28.01; 23.01—3.02;
25.01—5.02; 29.01—9.02;
10—21.02; 16—27.02;
22.02—5.03; 28.02—11.03
Приємного відпочинку!
Заходьте — м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 10, дзвоніть — тел. 2-89-67; 2-95-26; 2-89-83; 7-35-77.

БММТ «Супутник».

Квіти, квіти! Сльози радості. Так буває завжди, коли здійснюються найзаповітніші мрії. Подумати тільки! Наша Олеся Дудник, учениця СШ № 16 м. Кіровограда — чемпіонка світу. На недавніх змаганнях у Штутгарті вона двічі піднімалася на найвищу сходинку п'єдесталу — у складі радянської збірної і за перемогу в опорних стрибках. Тільки невдалий зіскок після відмінно виконаних вправ на коліні не дав змогу святкувати перемогу втретє: 0,013 бала відділили Олеся від чемпіонського звання. А у вільних вправах подібний мізер відсунув дівчину аж на четверте місце. І трапилось це тому, що двом гімнасткам, одна з яких Світлана Богінська, арбітри виставили максимальні оцінки — 10 балів.

Звичайно, можна було б пошукати виправдання, адже через травми Олеся змушена була полегшити свою програму, але полегшити з точки зору того, що вміє вона, а не з точки зору того, що можуть інші. Ті, хто спостерігав по телебаченню за своєрідним концертом у виконанні фіналісток з вільних вправ, змогли переконатися, що наша землячка не поступалась своїм суперницям у складності виконуваних нею стрибків і комбінацій. Навіть скупий на похвалу Олесин тренер Е. Й. Нечай зізнався, що за такий виступ дівчина заслуговує найвищої оцінки. Адже вимоги до членів збірної країни були надзвичайно суворі. Про це говорить хоча б такий випадок: одна з гімнасток, котра була зарахована до основного складу радянської команди (прізвище з етичних міркувань не називаю), допустила на тренуванні кілька помилок і втратила право виступати за збірну.

Я наголошую на цьому тому, щоб усі — і спеціалісти, і ті, хто далекий від спортивної гімнастики і спорту взагалі — зрозуміли, яка велика значимість Олесиних перемог. Адже чемпіонка світу тренується в нашій спортшколі, а це суттєво впливає на виховання всього колективу, треба тільки вміло ним скористатись. Ми якось звикли більше зосереджуватись на негативних прикладах, тепер

же з'явилася можливість довести підрастаючим спортсменам, що в нас є на чому вчитися і що основою будь-якого успіху є праця і ще раз праця.

Із завоюванням Олеся чемпіонського титулу стали логічнішими й ті перемоги, котрі досягли вихованці нашої спортшколи в 1988—89 роках. Так, команда дівчат була чемпіоном серед спортивних

дівчат, проблема криється не в цьому.

Років тридцять тому, коли обласна федерація спортивної гімнастики підняла питання про організацію належних умов для розвитку цього виду спорту і на створення єдиної централізованої школи зі спортивної гімнастики, в цю ідею мало хто вірив. Навіть Е. Й. Нечай, стомившись від бо-

жків України, чемпіоном других юнацьких і призером четвертих молодіжних ігор республіки, віце-чемпіоном на дорослому чемпіонаті УРСР. Починали ми завоювати ці титули з Олеся Дудник, а коли її забрали у збірну команду країни, колектив СДЮСШОР продовжував успішно боротися, відчуваючи всю міру відповідальності.

Здавалось би, що при таких успіхах у гімнастиків нашої спортивної школи немає ніяких проблем. Але це не так. Ми до цього часу проводимо навчальний процес без відеотехніки, а це значить навіпацки. У школі немає літньої спортивної бази, порушується безперервність тренувального процесу. Існують великі труднощі із забезпеченням учнів спортивною формою. Але найго-

ротьби, виїхав з сім'єю в Магаданську область. А боротьба за ідею продовжувалась і нарешті увінчалась успіхом. Керівництво облспорткомітету погодилось із переконливими аргументами, і ми одержали палац гімнастики. Минув комплексні змагання показали, що гімнасти області є основними постачальниками балів у загальнокомандний залік, завдяки чому наша область уже вдруге займає перше місце по республіці.

Умови створили, та, на жаль, технологія навчального процесу у відповідності з цими умовами поки що відстає. Ми ніби зібрали під один дах всі верстати, але кожен продовжує працювати сам по собі. У школі є хороші тренерські сили, котрі прагнуть втілити в учнях свої замисли й ідеї. Прикладом цього є успіхи Сергія

Пальчикова, Лариси Вернигори та інших. Ми думаємо, що проблему переведення навчального процесу на сучасні технологічні рейки зуміємо вирішити. А якщо нам ще допоможуть, то це відбудеться набагато швидше.

Як голові бюро спортивних організацій (це теж одна з нових форм громадської роботи в нашій області) хотілось би загострити увагу і на такій пропозиції. Треба у нас в місті й області виробити стратегію розвитку спорту і створити центри, на базі яких, не зважаючи на відсутність належності, об'єднувати зусилля всіх ентузіастів і спеціалістів того чи іншого виду спорту. Головне — повирити людям, більше самостійності давати спортивним федераціям як спільним професіоналіз-однодумцям і сміливо йти на створення центрів, оснащених всім необхідним і сучасним.

Треба, в першу чергу, створити належні умови тим, хто вагомими результатами підтверджує свої наміри. Тоді й інших це спонукає до покращення роботи.

Час уже й нам, не очікуючи циркулярів і вказівок зверху, спрямувати в місті й області розвиток фізкультури й спорту за трьома напрямками: масової фізичної культури, масового спорту і спорту найвищих досягнень. Кожний цей напрям повинен бути очолений конкретною організацією, мати свої стимули й організаційні форми. Наприклад впровадження фізичної культури повинне здійснювати в Кіровограді ательє «Здоров'я», створене на господарських засадах, а спорт найвищих досягнень повинен бути на держбюджетному забезпеченні.

Одним словом, поява першого чемпіона світу з гімнастики на Кіровоградщині робить для нас реальними великі надії і в інших видах спорту. У цьому велике значення даного факту, котрий нам поки що важко усвідомити.

М. ГАСМАН,
директор СДЮСШОР обл-спорткомітету, голова обласної федерації спортивної гімнастики.

ЖИВНІСТЬ НА ПОДВІР'І — ВАГОМА ПІДМОГА СІМЕЙНОМУ БЮДЖЕТУ

Коли виявляються лишки м'ясної продукції, швидко і без клопотів їх реалізувати вам допоможуть заготівельні організації споживчої кооперації. Вони закуповують велику рогату худобу, свиней, кролів, птицю, а також м'ясо та сало. М'ясо приймають цілими тушами або частинами.

Заготівельні організації споживчої кооперації укладають із населенням довгострокові договори на закупку м'ясопродуктів.

Ціни — за домовленістю.

Тим, хто повністю виконав умови довгострокового договору і здав найбільшу кількість м'ясопродукції, надається можливість позачергово придбати легковий автомобіль. Здавальникам продукції тваринництва організовано зустрічний продаж комбікормів.

Шановні товариші! Здавайте худобу, птицю, кролів та м'ясопродукти заготівельним організаціям споживчої кооперації.

ОБЛСПОЖИВСПІЛКА,
УКООПРЕКЛАМА.

КООП

**ЗАКУПКА
ЦУКРУ**

ЛИШКИ ЦУКРУ— СПОЖИВЧІЙ КООПЕРАЦІЇ!

Якщо ви отримуєте цукор, нарахований із фонду стимулювання за участь у вирощуванні і переробітку цукрових буряків, запрошуємо продати лишки споживчій кооперації.

Уклавши договір на продаж цукру кооператорам, ви можете викликати заготівельника додому або оформити здачу нарахованого цукру прямо в коморі колгоспу.

Закупівельна ціна — за домовленістю.

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
ЗАГОТІВЕЛЬ УКООПСПІЛКИ,
УКООПТОРГРЕКЛАМА.

10

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

3 18 по 24 грудня

понеділок

18 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — «Щедристі». «Поморська бувальщина». Мультфільми. 8.55 — У світі тварин. 9.55 — Сеанс здоров'я лікаря-психотерапевта А. Кашіровського. Передача 6. 11.10 — VIII Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». Краще в народній музиці Аргентини. 11.35 — «Вітрила над затоною». Документальний телефільм. 15.45 — У нас в студії скрипаль Ілля Калер. 16.15 — «Далекий Схід». Кіножурнал. 16.25 — Мама, тато і я. 16.55 — Дитяча година. 3 уроком французької мови. 17.55 — Ренлама. 18.00 — «Влада — Радом». Телеміст Москва — Рига — Алма-Ата. Про вибори до місцевих Рад народних депутатів. 19.00 — Сьогодні у світі. 19.15 — Екзамени ніколи не закінчуються. Творча зустріч з головним режисером Ленінградського театру ім. Ленради, народним артистом СРСР І. Владимировим у Концертній студії Останкіно. 21.00 — «Час». 22.00 — Святоковий концерт. присвячений 70-річчю Державного російського народного оркестру ім. Ойстрава у Концертному залі ім. П. Чайковського. У перерві — 23.10 — Сьогодні у світі. 0.25 — «Золотий ланцюг». Художній фільм. 1.52 — Новини. 1.57 — «Галатей». Фільм-балет. 2.53 — Співає О. Серов.

▲ УТ

16.30 — Новини. 16.45 — Концерт. 17.15 — Автомеридіан. 18.00 — Телефільм «Вважати вивушим». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Депутатська година. 20.30 — Маленький концерт. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 22.00 — Документальний фільм «Вчитель, на якого чекають». 22.55 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15, 11.15 — Навчальна програма. «Зустріч двох цивілізацій». Науково-популярний фільм. Фільм 1. 8.35, 9.35 — Світ, що нас оточує. 2 кл. Коли відкривається завіса. 8.55 — Італійська мова. 9.25, 10.25 — «Там, за пасмом синіх гір». Документальний фільм 9.55 — Мама, тато і я. 10.35, 11.35 — Новини. 12.05 — «Я за

тебе відповідаю». Художній фільм з субтитрами. 13.30 — Прем'єра документального фільму «Пісня пісень». 13.40 — Наш хор. Концерт-нарис. 16.45 — Народні мелодії. 17.00 — Служу Радянському Союзу! 18.00 — На II З'їзді народних депутатів СРСР. У перерві — 20.00 — Вечірня назна.

вівторок

19 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.30 — Концерт ансамблю «Свирель». 8.50 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 1 серія. Прем'єра. 9.55 — Дитяча година. 10.55 — Це було... було... 11.15 — Клуб мандрівників. 12.15 — Ренлама. 15.45 — В. А. Моцарт. Концерт № 3 для скрипки з оркестром. 16.10 — Документальні фільми «Людина-підомник». «Без конспектів». 16.55 — «Жайворонок». Мультфільм. 17.15 — Здрастуй, музику! 17.55 — Хокі. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна Швеції — збірна СРСР. У перерві — Сьогодні у світі. 20.30 — В майстерні художника. Планета Валерія Балабанова. 21.00 — «Час». 22.00 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 1 серія. Прем'єра. 23.05 — Прем'єра документального телефільму «Чудовий град Москов». Фільм 1. 23.55 — Сьогодні у світі. 0.15 — «Через 100 років у травні». Художній фільм. 1.55 — Новини. 2.00 — Спортивна програма. 2.30 — «Нам рано жити спогадами». Фільм-концерт.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — «Доброго вам здоров'я». 10.05 — Художній фільм «Зломщик». 11.30 — Телефільм «Собор». 11.40 — Шкільний екран. 11 клас. Українська література. 12.15 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Для дітей. «Веселка». 17.30 — Концерт. 18.00 — Співають діти. 18.15 — Обговорення проекту Закону СРСР «Про відпустки». 18.30 — «Агропром: проблеми, пошуки». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Художній фільм «Номісари». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 22.00 — Прем'єра телеопери Ю. Іщенко «Вірюнка». 22.40 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15, 11.15 — Навчальна програма. «Зустріч двох цивілізацій». Науково-популярний фільм. Фільм 2. 8.35 — Географія. 8 кл. Земельні ресурси СРСР. 9.05 — Французька мова. 1 рік навчання. 9.35 — «Сніфи». Науково-популярний фільм. 9.55 — Французька мова. 2 рік навчання. 10.25 — «Держала Епітанжу». Документальний фільм. 10.35, 11.35 — Біологія. 6 кл. Значення листя. 10.55 — «Світильники Ермітаж». Документальний фільм. 11.05 — Новини. 12.05 — «Моцарт». Художній телефільм. 1 серія. 13.20 — Документальні фільми. 14.00 — Ритмічна гімнастика. 16.40 — Сеанс повторного телефільму «Моцарт». Художній телефільм. 1 серія. 18.00 — На II З'їзді народних депутатів СРСР. У перерві — 20.00 — Вечірня назна.

середа

20 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — Мультфільми. 8.50 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 1 і 2 серії. Прем'єра. 11.00 — Хокі. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна Швеції — збірна СРСР. 15.45 — Музична скарбниця. Твори М. Мусоргського виконує симфонічний оркестр СРСР. Диригент Є. Светланов. 16.35 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 17.35 — Історія і сучасність. Початок другої світової війни. 18.20 — Ренлама. 18.25 — Хокі. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна СРСР — збірна ЧССР. У перерві — Сьогодні у світі. 21.00 — «Час». 22.00 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 2 серія. Прем'єра. 23.05 — Прем'єра документального телефільму «Чудовий град Москов». Фільм 2. 23.35 — Сьогодні у світі. 23.55 — «Філер». Художній фільм. 1.15 — Новини. 1.20 — «Ранок похмурий». Фільм-концерт. 2.05 — Фільм-концерт «3 посмішок».

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Телеопера «Вірюнка». 9.55 — Концерт. 10.35 — Шкільний екран. 11 клас. Основи інформатики і обчислювальної техніки. 11.05 — «Село і люди». 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. Російська література. 12.05 — Новини. 16.30 — Новини. 16.45 — Для школярів. «Старти надії». 17.15 — Ліричні мелодії. 17.30 — «Народовладдя». Яким бути депутату сільської Ради. 18.00 — Фільм-концерт «Подільські гуляччини». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Прем'єра музичного телефільму «Ой, там, на горі». 20.00 —

НА ВЕРШИНІ — ДУБОВИЙ

У клубі «Біла тура» проходили змагання на першість міста Кіровограда за шашок. Звання чемпіона виборювали 24 шпикісти міста. В результаті першої, наполегливої боротьби першим на фініші (7 очок з 9 можливих) був кандидат у майстри спорту Володимир Дубовий. Він і став чемпіоном міста 1989 року за шашок.

Поряд з досвідченими шахсистами у змаганнях взяли участь вихованці шахового гуртка обласного Палацу піонерів імені В. І. Леніна (директор Л. В. Листопадава) та вихованці клубу «Біла тура» (тренер Г. Г. Дубівка). Оди з юнаків — В. Іздебський у виконав норматив кандидата у майстри спорту СРСР.

А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ,
суддя республіканської
категорії.

м. Кіровоград.

«Усім миром». Громадсько-політична програма. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 22.00 — Вперше на екрані УТ фільм-хроніка «Фуга». 23.15 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15, 11.15 — Навчальна програма. «Зустріч двох цивілізацій». Науково-популярний фільм. Фільм 3. 8.35 — Природознавство. 3 кл. Наші пухнасті друзі. 9.05 — Німецька мова. 1 рік навчання. 9.35 — «Лист Мебіуса». Науково-популярний фільм. 9.55 — Німецька мова. 2 рік навчання. 10.25 — «Таємничий світ коралів». Науково-популярний фільм. 10.35, 11.35 — Загальна біологія. 10 кл. Доведення еволюції органічного світу. 11.05 — Новини. 12.05 — «Моцарт». Художній телефільм. 2 серія. 13.25 — Концерт турецького фольклорного ансамблю «Адиген». 13.50 — Прем'єра документального фільму «Лікар Назлоян». 16.40 — Сеанс повторного телефільму «Моцарт». Художній телефільм. 2 серія. 18.00 — На II З'їзді народних депутатів СРСР. У перерві — 20.00 — Вечірня назна.

четвер

21 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.30 — Концерт фольклорного ансамблю «Російська». 8.50 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 2 і 3 серії. Прем'єра. 11.00 — Дитяча година. 12.00 — Ренлама. 12.05 — Хокі. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна СРСР — збірна ЧССР. 15.45 — Той самий Урюпинськ. 16.55 — Поради чемпіонів спортсменам-початківцям. 17.40 — Імпульс. 18.30 — Сьогодні у світі. 18.45 — ...До шістнадцяти і старші. 19.30 — Афганістан через 10 років. 21.00 — «Час». 22.00 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 3 серія. Прем'єра. 23.05 — Прем'єра документального телефільму «Чудовий град Москов». Фільм 3. 23.35 — Сьогодні у світі. 23.55 — «Спадщина». Художній фільм. 1.20 — Новини. 1.35 — Народний артист СРСР М. Жаров. 2.30 — Це було... було...

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Художній фільм «Комісари». 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. Історія. 11.05 — «Художня панорама». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Українська література. 12.05 — Новини. 16.30 — Новини. 16.45 — Для дітей. «Веселка». 17.15 — Республіканська фізико-математична школа. 17.45 — Варіації на балетні теми. 18.15 — Обговорення проекту Закону СРСР «Про пенсії на забезпечення громадян в СРСР». 18.30 — Концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Науково-популярний фільм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 22.00 — Молодіжна студія «Гарт». 23.15 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15, 11.15 — «Скринька стародавностей». На-

уково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Природознавство. 2 кл. Зима прийшла. 8.50 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 9.25, 10.25 — «Агат». Документальний фільм. 9.55 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 10.35, 11.35 — Біологія. 8 кл. 11.05 — Новини. 12.05 — «Моцарт». Художній телефільм. 3 серія. 13.25 — «Згода». Документальний фільм. 16.40 — Сеанс повторного телефільму. «Моцарт». Художній телефільм. 3 серія. 18.00 — На II З'їзді народних депутатів СРСР. У перерві — 20.00 — Вечірня назна.

п'ятниця

22 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.35 — «Поверніть Рекса». Мультфільм. 8.50 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 3 і 4 серії. Прем'єра. 15.45 — «Ваші права». Художній фільм. 17.20 — «Маленький дива». Мультфільм. 17.30 — Філософські бесіди. 18.20 — Ренлама. 18.25 — Хокі. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна Канади — збірна СРСР. У перерві — Сьогодні у світі. 21.00 — «Час». 22.00 — «3 любов'ю і болем». Художній телефільм. 4 серія. Прем'єра. 23.05 — Погляд. 0.50 — «Сталкер». Художній фільм. 3.25 — Новини. 3.30 — Мелодії екрана.

▲ УТ

16.30 — Новини. 16.45 — Концерт. 17.15 — Документальний фільм. 18.00 — «Оренда: вільна праця чи налігач?». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Спадщина». Чернівці-заповідний. 20.30 — Телефільм «Спочатку було слово». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 22.00 — Що вас хвилює сьогодні? Інтерв'ю. 22.20 — Вистава «Варнан». 23.50 — Новини.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15, 11.15 — Прем'єра науково-популярного фільму «Древніші за легенди». 8.35 — Музика. 2 кл. Балет П. Чайковського «Лускунчик». 9.05 — Англійська мова. 1 рік навчання. 9.35 — «Акварелі Волощина». Науково-популярний фільм. 9.55 — Англійська мова. 2 рік навчання. 10.25 — «Малахіт». Документальний фільм. 10.35, 11.35 — Література. 6 кл. В. Короленко. «Діти підземелля». 11.05 — Новини. 12.05 — «Моцарт». Художній телефільм. 4 серія. 13.25 — Ритмічна гімнастика. 13.55 — «Іскандернудль». Документальний телефільм. 16.40 — Сеанс повторного телефільму «Моцарт». Художній телефільм. 4 серія. 18.00 — На II З'їзді народних депутатів СРСР. У перерві — 20.00 — Вечірня назна.

субота

23 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

6.30 — 120 хвилин. 8.30 — Г.Ф. Гендель. Концерт-органіст для мажор. 8.50 — «3 любов'ю і болем». Ху-

дожний телефільм. 4 серія. 10.30 — Пори року. Грудень. 11.00 — Київський день — субота. 12.30 — Домашня академія. 13.00 — В країнах соціалізму. 13.30 — Фільм — дітям. «Денні і страусяче яйце». Прем'єра. 14.00 — Рух без небезпек. 14.30 — «Рахунок 705». Про діяльність Радянського фонду миру. 15.00 — За підсумками I Всесоюзного фестивалю анімаційних фільмів «Крон». 15.35 — Очевидне — неймовірне. 16.35 — Рідна мова — якутська. 17.15 — Планета. Міжнародна програма. 18.15 — Маленький концерт. 18.25 — Фільми режисера А. Тарновського. «Сталкер». Художній фільм. Вперше. 21.00 — «Час». 21.40 — Актуальне інтерв'ю. 21.50 — Телевікторина «Щасливий випадок». Участь беруть нападські і радянські хокеїсти. 22.55 — Прем'єра документального телефільму «Чудовий град Москов». Фільм 4. 23.30 — До і після опівночі. 1.30 — «Розставання». Художній фільм. 3.09 — Новини. 3.14 — Вас запрошує Софія Ротару. 4.32 — «Монрепо». Документальний телефільм.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Ритмічна гімнастика. 9.45 — Народні мелодії. 10.00 — Солдатські листи. 10.45 — «Чиста криниця». 11.15 — «Доброго вам здоров'я». 11.45 — Вистава «Залізна завіса». В перерві — 12.55 — Новини. 14.05 — «Турботи малого міста». 14.35 — Концерт. 16.45 — Скарби музеїв України. 17.00 — Суботні зустрічі. 18.30 — Сатиричний об'єктив. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Світлиця». Літературно-музична передача. 20.30 — Ренлама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Поша межамі болі». 23.05 — Вечірній вісник. 23.35 — Чемпіонат СРСР з гандболу. ЗІІ — МАІ.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Сільська година. 9.15 — Телестудії міст РРФСР. «Будинок на оленячій стежині». (Анадир). 9.55 — Держтелерадіо Бурятської АРСР. «Скільки коштує душевна рівновага?». 11.05 — Новини. 11.15 — Музика в ефірі. Частина 1 і 2. 13.15 — Народна творчість. Телеогляд. 13.45 — Чемпіонат США з баскетболу серед професіоналів НБА. 14.45 — Тележурнал мод. Конкурс «Люкс-модель-89». 15.40 — Спорт для всіх. 15.55 — Чужого горя не буває. Про землетрус в штаті Каліфорнія (США). 16.55 — «Як старий корову продавав». Мультфільм. 17.00 — МВС СРСР повідомляє. 17.10 — Золоті ворота. 18.00 — Телевізійний музичний абонемент. «Історія як легенда». Передача 2. 19.00 — «Легкий хліб». Мультфільм. 19.10 — Кінопубліцистика союзних республік. Українська РСР. Прем'єра документального телефільму «Марія Капніст. Три свята». 20.00 — Вечірня назна. 20.15 — ...До шістнадцяти і старші. 21.00 — «Час». 21.40 — Конкурс «Юрмала-89». 0.10 — Новини.

неділя

24 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (І програма)

8.20 — Ритмічна гімнастика. 8.50 — Тираж «Спортлото». 9.00 — 3

ранку раненько. Передача для дітей. 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — «Навколо світу». Альманах. 12.30 — У світі казок і пригод. «Морозко». Художній фільм. 14.00 — Музичний кіоск. 14.30 — День відкритих дверей. 15.15 — Погляд. Недільний випуск. 16.15 — «Падав торішній сніг». Мультфільм. 16.35 — VIII Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». (Фінляндія). 17.00 — Сільська година. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультфільм. 19.25 — «Шукаю людину». Художній фільм. Вперше. 21.00 — 7 днів. 22.00 — Думки про вічне. Недільна моральна проповідь. 22.10 — Прем'єра документального телефільму «Чудовий град Москов». Фільм 5. 22.40 — Футбольний огляд. 23.20 — Холоди, холоди... Естрада програма. 23.40 — «Не ставте лісовику напків». Художній фільм. 0.54 — «Ми чигани». Фільм-вистава. 1.29 — Це було... було...

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.50 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 10.50 — «Бахчисарайський фонтан». Літературна передача. 11.35 — Фільм-концерт «Осіннє золото». 12.05 — Новини. 12.20 — «На хвилі дружби». 13.30 — Канал «Д». 15.00 — «Село і люди». 15.30 — «Ви нам писали». Музична передача. 16.00 — «Слава солдатська». 17.00 — Мультфільм на замовлення. 18.00 — Телеспортарен. 18.30 — Чемпіонат СРСР з гандболу. «ЗІІ» — «Скіф» (Краснодар). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Вперше на екрані УТ музичний фільм «Геннадій Гладков». 20.35 — Ренлама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — 7 днів. 22.00 — Вперше художній фільм «Зміслов». 23.30 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — На зарядку, ставай! 8.15 — Грають піаністи Московського університету ім. Ломоносова. 8.40 — Мультфільми. 9.05 — Документальний фільм із циклу «Земля тривоги нашої». Прем'єра документального телефільму «Тагільський варіант». 9.35 — Наодінці з усіма. 10.35 — Держтелерадіо Киргизької РСР. Концерт фольклорно-етнографічного ансамблю «Камбаркан». 11.05 — Новини. 11.15 — «Едгар і Крістіна». Художній фільм з субтитрами. 12.40 — Телестудії міст РРФСР. Камерний концерт з творів А. Шнітке. (Горький). 13.50 — Повтор на ваше прохання. Вечір американської кампанії Ті-Бі-Ес на Радянському телебаченні. 16.40 — Концерт Берлінського симфонічного оркестру. 17.00 — Новини. 17.10 — Хокі з м'ячем. Чемпіонат СРСР. «Динамо» (Москва) — «Зорний» (Красногорськ). 2 тайм. 18.00 — Фігурне катання. Чемпіонат СРСР. Парне катання. Довільна програма. 18.40 — Музичні театри країни. «Пермський оперний на сцені Великого театру СРСР». 20.00 — Вечірня назна. 20.15 — Янчо вам після... 21.00 — 7 днів. 22.00 — «Пєрехват». Художній фільм. Вперше. 23.25 — Це хвилює світ.

НА ДОЗВІЛЛІ

КАРНИЙ РОЗШУК ПРОСИТЬ ДОПОМОГИ

23 березня 1989 року Знам'янку сколихнула страшна звістка. Жертвою ренетирів став дев'ятирічний Роман Башняк. Злочин, у розкритті якого брали участь представники органів внутрішніх справ із різних областей і районів України, поки що не розкрито. Карний розшук звертається до вас. Громадяни! Тому, хто допоможе розкрити таємницю загибелі знам'янського хлопчика, обіцяна винагорода у розмірі 10 тисяч карбованців.

У період з 25 по 27 листопада з приміщення Кіровоградського проєктно-конструкторського інституту викрадено комп'ютер «Фелікс» виробництва США вартістю 77 тисяч карбованців. Якщо комусь що-небудь відомо про обставини цієї події, просимо зателефонувати до чергової частини Ленінського РВВС. Телефони: 97-5-09, 2-07-38.

Кіровоградці і гості міста! За останній час збільшилася кількість випадків викрадення особистих речей, залишених без нагляду у громадських місцях (кафе, перукарнях, їдальнях, магазинах). Все це трапляється через вашу безпечність. 8 грудня у громадянина Б. в Буторпалляється через вашу безпечність. Громадянин А. з Онуфріївки у динну архітектора викрадено куртку. Громадянин А. з Онуфріївки у їдальні тубдиспансеру забув шапку, а коли повернувся, її вже вкрали. Громадянин К. з міста Миколаєва вирішив погоститися у перукарні готелю «Україна». Залишену без нагляду куртку і шапку вкрали. Таких випадків фіксується черговими частинами рай-і міськрай-відділів області щодня десятками. Ще раз просимо вас бути обачнішими.

СЦЕНА, ЕКРАН, АРЕНА

Виступи циркових артистів у нашому місті бувають нечасто. Що там говорити про цирк на сцені зазирає до нас зрідка. І тому охоче запрошуємо вас сьогодні і завтра, 16 і 17 грудня, на вистави українського цирку на сцені. Вони проходять у приміщенні обласної філармонії о 12, 15 та 18 годині.

Увага, увага! Тільки 2 дні у Кіровограді — Київський цирк на сцені!

«Прем'єри кіноклубу» — під такою рубрикою зараз демонструються фільми у кіноклубі «Екран», який працює щосуботи у приміщенні обласної наукової бібліотеки імені Крупської. 16 грудня о 18 год. 40 хв. у кіноклубі демонструється художній фільм режисера Ю. Маміна «Фонтан».

У ТРЕТІЙ ЛІЗІ?

ФУТБОЛ

Сталася подія, котра чотири останні роки не давала спокою болельщикам другої футбольної ліги. Це не встигла кіровоградська «Зірка» відрапортувати своїм прихильникам про «усі» пішню, чотирнадцяте місце, як виявилось, що цього недостатньо, аби увійти до проміжної ліги (між першою та другою). А склад ліги цікавий: «Волинь» (Луцьк), «Буковина» (Чернівці), «Нива» (Тернопіль), «Зоря» (Ворошиловград), «Нива» (Вінниця), «Кремень» (Кременчук), «СКА» (Одеса), «Ворскла» (Полтава), «СКА» (Львів), «Нарпати» (Львів), «СКА» (Ростов-на-Дону), «Динамо» (Брест), «Дніпро» (Могильов), «Хімік» (Гродно), «Колхеті» (Поті), «Локомотив» (Самтредіа), «Діла» (Горі), «Лорі» (Кіроваван), «Зоря» (Бельці), «Даугава» (Рига), «Спорт» (Таллінн).

Як бачимо, склад зони доне потужний. Наприклад, усі невдахи чемпіонату-89 у першій лізі (СКА Львів, СКА Ростов-на-Дону, «Даугава») увійшли до неї.

Кіровоградська «Зірка» виступає в українській зоні другої ліги. Але правильніше буде сказати — «третьої». Янчо, звичайно, рахувати від вищого ешелону.

РОЗОВИЙ ВЕЧЕР

ІЗ РЕПЕРТУАРУ ГРУПИ «ЛАСКОВИЙ МАЙ»

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Закат окончил летний тёплый вечер,
Остановился на краю Земли,
Тебя я в этот вечер не замечу,
И живые не нужно слезы лить.
Достаточно терпеть твои обманы
И слушать ночью сказки о любви.
И можешь верить мне, больше я не стану
Заглядывать в окно. Как хочешь, так живи.

ПРИПЕВ:

Пусть в твои окна смотрит беспечный розовый вечер,
Пусть провожает розовым взглядом, смотрит нам вслед.
Пусть все насмешки стерпит твои, пусть доверят
Тайны свои. Больше не надо мне этих бед.
Не будут больше надо мной смеяться
Из твоего подъезда пацаны.
Не нужно по ночам с тобою шляться,
Уж лучше посмотреть спокойно сны.
И розовый закат и летний вечер
Вполне со мной согласны — так и знай.
И можешь верить мне: я ни за что на свете
Не подойду к тебе. Забудь. Не вспоминай...

ПРИПЕВ.

МІНІАТЮРИ

- ▲ На новорічному святі пальма першості належить ялинці.
- ▲ За здоров'я піднімайте бокали тільки з лимоном.
- ▲ Декому, щоб не впізнати на маскарадї, і маска не допоможе.
- ▲ У новорічну ніч і в снігах можна заблукати.
- ▲ Снігова Баба прихильниця холодних стосунків.

Володимир ПОЛІЩУК.

м. Кіровоград.

«ЗАЛІЗНИЙ» ПЛАН

— Ти, Вітчик, головне, не метуши-сь. — наставляв мене тренер. — Я тебе в чемпіони введу! Слухай мене, і все буде в ажурі... Та-ак. Суперник у тебе — ух! Лівою працює — дай господь ножному. Ну та добре — є в мене «залізний» план. Головне — вбити його морально!

Перед поєдином тренер виклав мені свій план.

— Значить так... У цього Маркова, суперника твого, син дійсний і залишається на другий рік. Квартиру, яку вони вже давно чекали — трикімнатну, — віддають іншому. І, нарешті, жінка його — у сумнівних стосунках з рудим Колькою Івановим з «Динамо». Жінку, до речі, Ілана звали. Запам'ятав? — Це все правда? — жажнувся я.

— Ну, може й не зовсім, — зам'явся тренер. — Та не забувай: нам будь-якою ціною треба вийти в чемпіони. А для цього... Коротше, мета виправдовує засоби... — тренер дружньо штурхонув мене в плече.

...Лунає гонг — перший раунд. Я з-під лоба поглянув на суперника. Ну й «машинка» — аж не по собі стало. Та ось суддя кричить: «Бокс!».

Після того, як я пропустив від «машини» кілька чутих ударів, почув окрик тренера: «Дій!».

— А син-то в тебе, виявляється, дійсний, на другий рік залишається, — прошипів я Маркову.

— Як на другий?.. — від здивування той опустив руки.

— Так! — вигукнув я, водночас манюючи серією влучних ударів у голову.

— А ключики від вашої трині-матної, лику ви так чекали, іншому віддали!

Марков від несподіванки похитнувся, ловлячи, як риба, повітря. Я гав не ловив: завдав два точних удари у щелепу.

— Так і працюй! — підбадьорив голос наставника.

Тепер залишилось завдати завершального удару.

— А Ілана-то твоя з цим рудим Івановим з «Динамо» плутається, поки ти уха розвісив...

ГУМОРЕСКА

Очі в Маркова, здавалося, випли-зуть з орбіт. Аби не впасти, він ухопився за канати. У цю мить я збирався поставити своїм ударом крапку, однак Марков... сам плюх-нувся, мов мішон з просом, на-ринг. Дострокова перемога.

Тренер з неприхованим задово-ленням плескав мене по плечу.

— Молодець! Як тобі план?.. Хто там у нас наступний? Петров? Ну, цього ми теж «взуємо». Ось тільки інформацію зберу.

Однак бій перенесли внаслідок наступного дня і тренер не встиг ні-чого взяти.

— Значить так. — наставляв він мене, — працюй по старому плану. Він «залізний».

Я поглянув на свого суперника поглядом хижака на приречену жертву. І ось — гонг. Після того, як я пропустив серію вправних ударів суперника, почув глас тре-нера: «Дій!».

— А синику твій на другий рік залишається...

— Ха! У мене його немає і ніко-ли не було, — почув я, пропуснаю-чи чистий «аперіот».

— А ключики від твоєї наданої квартири іншому віддали, — не здаючись, шепочу.

— Ну і добре, я зі своєї випла-ченої кооперативною іти не зби-рався, — весело промовив Петров і з оптимізмом притиснув мене до канатів.

— Жінку твою недавно бачили з якимось типом у «Жигулях», — з відчаєм бігав я по рингу.

— Та в мене ще й нареченої не-має, — легко відказав Петров і «приклав» свого нулаціогу до моєї щелепи...

Я відкрив очі. Наді мною стояли лікарі і мій наставник.

— Нічого, Вітко, — заспокоював той. — Бувають невдачі і при «за-лізних» планах... — зітхнув. — Та вище носа! Я все одно зроблю тебе чемпіоном. У мене є ще один план — ну вже геть «залізний»...

А. СОКОЛОВ.

Зірка з «Голубої системи»

У відповідь на запитання, який ансамбль можна назвати родона-чальником стилю євро-диско, знавці поп-музики, напевно, на-звуть західнонімецький дует «Мо-дерн Токінг». Справді, й сьогодні звучать записи цієї популярної групи. На жаль, «Модерн Токінг» не зміг побувати у нашій країні до свого розпаду. У листопаді цього року численні глядачі Ленінграда і Москви побували на концертах композитора і співака Дітера Бо-лена і його групи «Блю систем».

У 1983 році Болен зустрічався з молодим, маловідомим співа-ком Томасом Андерсом (майбут-ній соліст «Модерн Токінг»). То-мас записував одну з пісень Боле-на, Дітер вирішив йому підспіву-вати. Надалі вони працюють раз-ом. 17 січня 1985 року в попу-лярному телешоу західнонімець-кого телебачення «Формула 1» перед глядачами вперше з'явив-ся дует «Сучасна розмова» («Мо-дерн Токінг»). І він став найпо-пулярнішою групою не тільки у

ФРН, але й в інших країнах світу.

У 1987 році група розпалася. Дітер Болен повертається до продюсерської діяльності. Починає співробітничати з іншими му-зикантами. Скоро зазвучали композиції нової групи «Блю систем». Дітер вирішив створити свій стиль музики, розрахований на вдумли-ву аудиторію. Він пише і серйозні, і танцювальні, і блюзові компози-ції, часто використовує латино-американські ритми. Все це зна-ходить відображення в його аль-бомах «Прогулянка по веселці» (1987) і «Жар тіла» (1988). Готовий до виходу в світ і третій альбом групи «Блю систем» — «Сутінки». З піснями з цього альбому могли познайомитися глядачі комплексу «Олімпійський». Розквітлення в залі викликало виконання попу-рі з найпопулярніших композицій «Модерн Токінг».

Д. ТКАЧЕНКО.

[Фото автора].

м. Москва.

«БРОНЗА» РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПРОБИ

За традицією кожен спортивний сезон з травняного хокею українські дівчата вичають фінальними змаганнями чемпіонату України. Ось і в нинішньому вони зібралися в Алушті, щоб визначити риторичну пробле-му «хто є хто». Трохи знизили рейтинг турніру хокеїстки бориспільського «Колоса» «чемпіони СРСР, чимало гравців входять до складу збірної країни, які виступали на той час в міжнародному турнірі в Індії. За від-сутністю «Колоса» основними претендента-ми на головний титул залишилися команди майстрів — столичний «Спартак» (вища лі-

га) та сумський «Буревісник» (перша ліга). Перевага цих колективів над іншими коман-дами була поза сумнівом, про що свідчить турнірна таблиця:

	І	В	Н	П	М	О
1. «Спартак» (Київ)	5	5	0	0	27	— 10
2. «Буревісник-1» (Суми)	5	4	0	1	33	— 3
3. «Буревісник» (Кіровоград)	5	2	1	2	7	— 12
4. «Буревісник-2» (Суми)	5	1	2	2	6	— 18
5. «Буревісник» (Хмельницький)	5	1	1	3	4	— 16
6. СК «Богатир» (Ірпінський Ріг)	5	0	0	5	1	— 28

А що ж молода кіровоградська команда на чолі з тренером В. Шеніцицим?

Вона стала «бронзовою». Кіровоградки по-ступилися лідерам (відповідно 0:4 «Спарта-ку» та 0:7 «Буревіснику-1»), зіграли вничью (1:1) з другою сумською командою та пере-могли дівчат з Хмельницького (2:0) і Кривого Рогу (4:0). Як відзначає республіканська пре-са, «нагороду кіровоградських хокеїсток є свідченням того, що команді час виходити на всесоюзну арену».

12

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

16 грудня 1989 року

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета КПСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-27-65; секторів: комуністичного виховання — 4-66-78; культури і моралі — 4-64-21; комсомольського життя і економіки — 2-04-84; учнівської і студентської молоді та військово-патріотичного виховання — 2-59-82; соціальних про-блем — 2-29-92; фотолaboratorії — 4-94-94; оголо-шень — 4-28-96; ректорської — 3-61-83.

В. о. редактора

І. КУЦЕНКО.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 02195.

Газета виходить щосуботи.

Індекс 61103.

Зам. № 569. Тираж 53 200.